

80 000 på rocke-konsert mot nazismen!

RØDE GARDE

AVISA TIL
RØD UNGDOM

6⁷⁸

Steinar Ofsdal
var 3 uker på
leir — drar
du i år?

Se side 6 og 7

Paul Mc Cartney:

Se side 8

**SKAL DU PÅ
INTERRAIL**

se side 12

Røde Garde på besøk på Sollia-kollektivet

Bakgrunnen:

Sollia-kollektivet har vært i streik siden 15/4. De har lagt ned den sosiale virksomheten ved kollektivet. Bakgrunnen for streiken er de elendige økonomiske kåra staten gir Sollia.

I 1977 budsjetterte de med et månedlig tilskudd på 22 250 kroner. De fikk 16 500. I 1978 budsjetterte de med et månedlig tilskudd på 22 100, pluss et investeringstilskudd på 96 140. De ble tilbudt 16 500 pr. måned.

På spesialiserte ungdomspsykiatriske klinikker ligger døgnprisen pr. pasient på opptil 600–1 000 kroner. På Sollia kostet et

døgn i 1977 130 kroner.

Sollia-kollektivet har gått til streik på følgende krav overfor staten:

1. At Sosialdepartementet bekrefter det økonomiske ansvaret sitt for den sosiale driften på Sollia, og at dette ansvaret løper til eventuell annen ordning har trådd i kraft.

2. At budsjettet vårt blir behandlet og at det blir bevilget midler nok til forsvarlig drift.

3. Etterbetaling for tiden 1.1. – 15.4.1978.

Delta i støttearbeidet!

Send støtte til:

Sollia-kollektivet

2840 Reinsvoll

Tlf. 061/16 100 linje 5052

Hjelp Sollia over på solsida!

Vi har vært på besøk i Sollia-kollektivet og prata med Lasse og Reidun.

— Sollia-kollektivet er starta av stoffmisbruker-ungdommen sjøl. Tre av oss har vært pasienter på Statens klinikk for narkomane på Hov i Land, en var sivilarbeider og en var nettopp ferdig med vinterlandbruks-skolen. I en periode var alle pasientene på Hov med på å jobbe opp Sollia.

— Hva slags tilbud har dere til de unge rusgiftmisbrukerne som kommer hit?

— Folk søker hit ved å sende en personlig søknad. Vi har som regel 20–30 på venteliste. Det er 4 midlertidige medlemmer av kollektivet her om gangen. Grunnlaget for å ta inn folk er at de ønsker å reise kamp mot sitt eget misbruk.

Hele virksomheten vår bygger på at alle her, både de faste og de midlertidige, er fullverdige medlemmer av kollektivet. Ungdommen som kommer hit må jobbe på ulike områder. De får faglig opplæring innafor jordbruk, skogbruk, fjøstell, husstell og stell av unger. De må holde innleiinger på møtene våre, være møteledere og oppsummere.

Alle her oppe skal stille

likt. Vi bygger hele virksomheten på et levende demokrati. Alle har likt ansvar, lik inntekt, like arbeidsoppgaver. Problemene må vi løse i fellesskap. Det er et absolutt krav til de midlertidige medlemmene at de skal delta i dette fellesskapet.

— Men trenger ikke ungdom med stoff- eller alkoholproblemer å få samtaler og hjelp til personlige problemer og konflikter?

— I tradisjonell terapi skal terapeuten trekke fram de indre konfliktene. Vi står for et helt annet syn. Når folk har personlige problemer vil det komme fram i hverdagen. Vi mener det er meningsløst å diskutere personlige problemer uten i forhold til virkeligheten. Når folk har stoffproblemer, har de også problemer med å jobbe, med å delta i et fellesskap. I slike sammenhenger diskuterer vi de midlertidige medlemmenes problemer.

Dette kravet om å delta i fellesskapet viker vi aldri fra.

De økonomiske problemene har gått ut over de midlertidige medlemmenes behov for å ta opp slike personlige problemer, diskutere samfunnsspørsmål osv. Den stramme økonomien har tvunget oss til å jobbe for hardt. Hvis vi nå etter strei-

ken får et sikrere økonomisk grunnlag, vil vi legge opp Sollia mer som en praktisk orientert skole. Vi skal legge større vekt på den teoretiske undervisninga i jordbruk, og bedre ivareta de personlige og sosiale behova de midlertidige medlemmene har.

— Har Sollia-kollektivet utviklet seg disse åra? Har dere f.eks. oppsummert noen feil?

— Vi var i starten veldig idealistiske. I begynnelsen satsa vi på total sjølberging, og vi ville drive et biodynamisk jordbruk. Utgangspunktet vårt var «å leve i pakt med naturen», «finne en alternativ livsform». Vi produserte all mat sjøl, laga klærne våre osv. Vi skulle vekke fra «plastikksamfunnet». Dette gikk ikke. Det ble et enormt arbeide. Måtte jobbe på så mange felter samtidig.

Vi hadde et urealistisk forhold til hva gården kunne gi. Og vi så ikke hvilke enorme investeringer som trengs for å lage en arbeidsplass i dette samfunnet. Og følgen av denne idealismen var at vi ikke krevde noe av staten. Fikk store økonomiske problemer, og gjorde oss sjøl og ungdommen som kom hit en bjørnetjeneste med idealismen vår.

— Hvordan ser dere på kampen mot rusgift?

— Rusgiftmisbruket er kanskje det største sosiale problemet i vårt samfunn. Dernest er det et stort hinder for arbeiderklassen og ungdommens kamp. Derfor gjelder dette spørsmålet hele folket.

Kampen mot rusgift er underordna klassekampen. Likefullt er det nødvendig å føre denne kampen. Både for å styrke arbeiderklassen og folket, og ut fra å hjelpe folk med de prolemene de har. Folk får familielivet sitt ødelagt, mister jobben, går duk-

ken fysisk og psykisk. Hvis ikke progressive tar ledelsen på dette området, er det å neglisjere massenes velferd.

Det viktigste er å få folk til å reise kampen for sine egne krav. Det er kjerna. Hvis vi ikke klarer å reise ungdommen til kamp for egne interesser, få dem til å rette ryggen og slåss mot undertrykkinga, kommer vi ingen veg.

— Det pågår en debatt bl.a. i Klassekampen om totalavhold kontra måtehold i kampen mot rusgift. Hvor-

dan ser dere på dette?

— Vi står på totalavholdslinja. Dette er et taktisk spørsmål for oss. Vi mener det er viktig for å skape rusgiftfrie miljøer og begrense spredninga.

Vi mener måteholdsstandpunktet er galt, men at det ikke er riktig å rette grovt skyts mot dem som står på måteholdslinja. Vi må forene oss med dem i kampen mot rusgift, fordi de også vil slåss mot rusgifter og kan ta helt progressive standpunkter i rusgiftsspørsmål.

Full støtte til streiken, men vanskelig å stå aleine.

Streiken på Sollia ble vedtatt enstemmig, både av de faste og de midlertidige medlemmene av kollektivet.

Røde Garde besøkte to av de midlertidige medlemmene, Wenche og Helge, som under streiken bor i et hus et par mil borte fra Sollia. De støtter streiken, og deltar i støttearbeidet mens de venter på å kunne flytte tilbake til Sollia.

— Hvorfor kom dere til Sollia?

Wenche: — Jeg hadde stoffproblemer og problemer med nervene. Jeg trengte å komme bort. Jeg hadde hørt at Sollia var et OK sted. Folk jeg kjenner som har hatt stoffproblemer og som har vært på Sollia, har det gått veldig bra med etterpå.

Jeg var her en dag på besøk, deltok bl.a. på et allmøte. Jeg så at ingen be-

stemte, at de sammen diskuterte hvordan uka hadde gått, hvordan ungene hadde det.

De hadde ikke journal hvor alt du foretok deg ble skrevet opp. Du ble behandlet som en sjelstendig person.

Helge: — Jeg hadde mest alkoholproblemer. Kjennte noen som hadde vært her og hadde lest om det i avisen. Her har det vært jævlig bra. Vet at du sees på som en likeverdig. Har fulle plikter og rettigheter. Og har muligheten til å drive med ulike ting.

— Har dere fått den hjelp dere trenger?

Wenche: — Hvis det er noe som har bygd seg opp, er det alltid noen å prate med. Du kan si i fra og få deg en avtale under morramøtet kl. 8.

Helge: — Det er mye bedre å prate naturlig når du jobber enn sånt kunstig

terapiopplegg.

— Dere føler ikke at Sollia svikter dere ved å streike?

Wenche: — Sviket er ikke fra Sollia, men fra staten som ikke engang har giddi å gå gjennom budsjettet vårt! Vi støtter streiken! Den ble vedtatt i full enighet. Det var eneste muligheten. Kan ikke drive med så små midler.

Vi får mye støtte fra Sollia. De kommer hit, og vi besøker dem.

Men jeg håper streiken snart er over. Det er litt vanskelig å være her aleine. Har ingen rundt oss å prate med. Kjenner ikke folk her i bygda. Blir gående i egne tanker. Jeg har vært på nippen til å dra flere ganger. Men om streiken kan bli slutt, avhenger av støtten vi får!

Røde Garde i Kristiansund

Røde Garde i Kristiansand

UNGDOMSSENTER PÅ ALLE LAND NÅ!

En av de lokale ungdomsparolene i Faglig 1. maifronts tog var nettopp «Ungdomssenter på alle land NÅ!» På festmøtet om kvelden 1. mai prata Røde Garde med tre aktivister som alle gikk under denne parolen.

— Hva synes dere om fritidstilbudene her i byen?

Erling Tormod: — Det er jævlig dårlig. Det blir bare å bruke penger på noe du ikke har noe igjen for, gå på snackbar eller gå og se dårlige kinostykker. Det vi ønsker er en kommunal fritidsklubb som vi kan innrede, og hvor vi sjøl bestemmer. Vi er ikke interessert i et pakkeopplegg fra kommunen.

MYE UORGANISERT UNGDOM

Hvis du vil være med i organisert ungdomsarbeid er det en del tilbud. Men mange unge vil ikke binde seg til noe slikt fast ungdomsarbeid. Under søkelser viser at over 30 prosent av ungdommen er helt uorganisert, og derfor er det behov for kommunale fritidsklubber.

UNGDOMSLAG FÅR IKKE LÅNE BEDEHUSET

Paul Ove: — I Bolga,

som ligger like utafor byen, er det absolutt ingen tilbud. Vi starta derfor sjøl opp et ungdomslag like etter nyttår. Før fikk vi låne bedehuset til å arrangere åpent hus. Men det får vi ikke låne mer, fordi arrangementet ikke var kristent. Så nå står vi uten lokale.

Erik: — På Innlandet er det heller ikke noen tilbud annet enn bedehuset for dem mellom 5 og 12 år.

— Kan dere fortelle om da dere starta ungdomslaget, og hvilke reaksjoner dere fikk?

80 NYE MEDLEMMER

Paul Ove: — Det var tre gutter av oss som starta i en kjeller med forskjellige spill. Men etter en stund ble det så mye folk som kom at vi måtte leie bedehuset. Etter en stund ble også bedehuset for lite, så vi bestemte oss til å organisere oss og starte et ungdomslag. For å berge økonomien laga vi en lokal avis, «Bolganytt», hvor vi hadde all salgs stoff. Men så måtte formannen vår flytte fra byen for å få seg arbeid. Da ble vi nektet å låne bedehuset. Nå arbeider vi for å få tak i et lokale til ungdomslaget, og 80 stk. har meldt seg inn.

Erling Tormod: — Vi var en gjeng som så oss forbanna fordi et tomt hus sto

og forfalt, mens vi sjøl ikke hadde noen steder å være. Vi samla underskrifter, bl.a. blant foreldre og lærere, og sendte brev til kulturstyret hvor vi spurte om vi kunne få huset som sto tomt. Men fikk til svar at det ikke var mulig.

HEMMELIG HVILKE HUS KOMMUNEN EIER

Men vi ga oss ikke så lett. En gjeng av oss dro opp til ungdomssekretæren i kommunen, som sa han støtta oss, men at det var vanskelig for han å gjøre noe.

Vi sendte så brev til kommunen hvor vi bad om å få liste over kommunens eien-

dommer, for å se om det var noe ungdommen kunne bruke. Vi fikk da til svar at slike opplysninger ikke var tilgjengelige for oss!

Vi har fått et brev fra kulturstyret som sier de «arbeider med saken». Kommunen driver med ut-

mattelsestaktikk.

— Hvilke planer har dere for det videre arbeidet?

Paul Ove: Etter at vi mistet formannen vår har arbeidet dessverre stått litt i stampe. Men det vi jobber mest med nå er å skaffe oss et lokale.

«Selvfølgelig tok vi med Røde Garde»

Det er fredagskveld i Kristiansund, konsert i «Teten» og dit skal vi. Og det er klart at vi må ta med Røde Garde og selge. For vi vet at ungdommen i Kristiansund trenger ei avis som skriver om de problemene som opptar oss, som støtter kampene vi fører og som peker framover mot sosialismen. Så det ville vært urettferdig mot dem å

la avisa ligge igjen hjemme.

Utafor konsertlokalet kommer vi i prat med en gjeng. Noen kjøper avisa og noen har alt kjøpt dette nummeret og mener at Røde Garde kommer ut for sjelden, to ganger i måneden bør være minimum.

Her i byen ser vi at etter hvert som vi har greid å utvikle metodene for salget,

har vi greid å øke løssalget av Røde Garde. Vi startet opp med å diskutere avisa, og så gikk vi ut og solgte den. Når det er konserter og sånt tar vi med avisa, vi oppsøker gjenger, går på snackbarer og andre steder der ungdom samles om kveldene. Og lørdags formiddag har vi ofte stand med røde flagg. Ved å bruke disse metodene har vi

fått en del unge til å kjøpe Røde Garde regelmessig, flere har blitt kjent med avisa og den politikken Rød Ungdom står for. Gjennom sånne aksjoner har vi blitt kjent med mange nye ungdommer som vi kan diskutere med.

Penger til klubb sendt tilbake til staten

Til tross for sine 18 000 innbyggere har Kristiansund ingen kommunale fritidstilbud til ungdommen. Kampen for et ungdomssenter her i byen er ei 11 år gammel historie om tomme løfter og svik fra kommunale pamper. I 1971, 74 og 77 ble det arrangert store møter som samla flere hundre folk og hvor to av møtene ble avslutta med demonstrasjonstog.

I 1971 gikk 250 ungdommer ned i bystyret og forlangte å få legge fram kravet om ungdomssenter. Pampene måtte gi etter for presset, og parti etter parti sto fram og lovet at det skulle bli ungdomssenter. Og oppvokst i et land med 30 års sosialdemokrati, var vi opplært til ikke å slåss for kravene våre, men tvert imot til å stole på løftepolitikkerne.

STOL IKKE PÅ LØFTEPOLITIKERNE!

Men i 1974 var tålmodigheten slutt, og det ble avholdt et stort møte for å reise kravene på nytt. Alle 61 bystyremedlemmene var personlig invitert, 1 møtte fram!

På ny ble vi lurt med tomme løfter. Denne gangen ansatte kommunen en ungdomssekretær, som

skulle starte og drive en kommunal ungdomsklubb. Men i stedet ble han en sovepute for de politiske julenissene i bystyret. Både ungdommen og ungdomssekretæren ble holdt i sjakk i flere år. Kommunen gikk så langt at de sendte tilbake penger til staten som var øremerka for oppstart av klubb, og godt over 100 000 som var avsatt til ungdomsklubb ble brukt opp på andre poster.

UNGDOMSKLUBBER PÅ ALLE «LAND»!

Men i de to siste åra har kampen blussa opp igjen, bedre organisert enn tidligere. Pampene og kulturstyret har blitt tvunget til å avsette et lokale og avettere etter ledere. Men enda er den ikke kommet i gang. Og det murrer blant ungdommen. Denne gangen er de beredt til å ta i bruk hardere virkemidler.

11 års svik har lært oss ikke å stole på pamper i kommunestyret, enten de er fra Høyre eller SV. Det har i løpet av året vært aksjoner for ungdomssenter på Kirkelandet, Gomalandet, Dale og i Bolga. Det eneste vi kan godta nå er ikke bare en ungdomsklubb, men ungdomsklubber i de forskjellige bydelene, eller «land» som det heter på dialekt.

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Ser du Sovjet klarere nå?

Rød Ungdom vil på det skarpeste fordømme den Sovjet-leda invasjonen som nå er satt i gang mot Eritrea.

Under ledelsen av sovjetiske militære rådgivere deltar nå over 40 000 soldater fra Cuba, Øst-Tyskland og Etiopia i en brutal og hensynsløs krig mot et fattig folk som bare krever retten til å bestemme over sitt eget land. Dette overfallet, hvor napalm, splintbomber og massakrer hører til dagens orden, viser klart hvilken rolle Sovjet og deres leiesoldater spiller i Afrika i dag. De er ikke frigjørere, men nye koloniherrer som vil overta der de gamle slapp.

På samme måte som USA i 60-åra spiller Sovjet i dag rollen som verdenspoliti. Med hvilken rett sender de militære rådgivere og 50 000 kubanske soldater til et annet kontinent, med hvilken rett blander de seg direkte inn i andre lands anliggender?

Rød Ungdom anser dette spillet som så alvorlig at vi vil ta det opp i full bredde på våre sommerleire over hele landet i år.

På samme måte som folkene i Indo-Kina trengte vår støtte mot USAs aggresjon, trenger folket i Eritrea vår støtte nå.

Rød Ungdom oppfordrer derfor all ungdom og de politiske ungdomsorganisasjonene til å delta aktivt i solidaritetsarbeidet.

FRITT ERITREA – SOVJET UT AV AFRIKAS HORN!

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom

Støtt streiken på Sollia!

Sollia-kollektivet er i streik. Dette kollektivet som kan vise til noen av de beste resultater i landet i arbeidet med å hjelpe unge stoffmisbrukere på beina igjen, får så små bevilgninger fra staten at de ikke lenger kan drive.

Vi som ønsker å kjempe mot rusgiftmisbruk blant ungdommen har mye å lære av Sollia. De har vist at unge stoffmisbrukere ikke er destruktive og håpløse slik borgerskapet framstiller dem. I et miljø hvor de har ansvar, plikter og rettigheter, og hvor problemene deres tas opp i tilknytning til den virkeligheten de lever i, er de som annen ungdom initiativrike og i stand til å kjempe mot sitt eget misbruk.

Det er unge stoffmisbrukere som sjøl har bygd opp Sollia. I dag står det mellom 20 og 30 på venteliste for å komme dit. Staten vil ikke bevilge 300 000 i året for å gi disse ungdommene en sjanse, men bevilger uten å blunke over 1 milliard til styrking av politiet.

Streiken ved Sollia er rettferdig. Rød Ungdom gir den sin fulle støtte.

Det er i ferd med å reises en brei støttebevegelse for Sollia-kollektivet. Dagen etter streiken ble kjent vedtok elevene ved Viken kristelige folkehøgskole en dags kantineboikott. Pengene de sprate ble sendt til Sollia. Ungdom ved Vest-Oppland folkehøgskole kom en dag på dugnad på Sollia.

Lær av disse eksemplene. Kast kreftene inn i støttearbeidet for Sollia-kollektivet!

«RØD UNGDOM MÅ

— Rød Ungdom må jobbe mer for å bli flere. Vi må gå mye mer på ungdomsklubber og kafeer og lage fester. Ungdom vil være med på alt mulig, bare det ikke er kjedelig! Det er Øyvind som sier dette. Han er snart 15 år og har nylig blitt medlem i Rød Ungdom. Han synes Rød Ungdom står for mye bra, men at det fortsatt er mye som må bli bedre, sånn at vi kan få med riktig

mange unge folk. Det er sikkert mange Rød Ungdommere som har erfaring med de problemene Øyvind tar opp — skriv til Røde Garde om hvordan dere har prøvd å løse dem.

— Jeg har en søster som er kommunist, og som begynte å spørre meg om hva jeg mente om forskjellige ting — for eksempel om

purken og om Vietnam. Da blei det bråk hjemme for muttern og fattern ville ikke at hu skulle snakke politikk med meg. Hu skulle ikke påvirke meg som var så ung, forteller Øyvind.

— I begynnelsen skjønte jeg ikke så mye. Jeg hadde fått høre mye stygt om AKP av foreldra mine, og var påvirket av det. Men

jeg syntes at en del av det hu sa var bra, og at det var litt tøft å være med i demonstrasjonstog. Og etter hvert så skjønte jeg hva det dreide seg om, og jeg meldte meg inn i Rød Ungdom fordi jeg visste en del bra om politikken deres. Dessuten visste jeg at medlemmene i AKP er veldig aktive og positive til

debatt debatt debatt debatt debatt debatt de

Røde Garde, Åsungdommen og skjenkeløyyet

Ås-ungdommen har igjen fått ein stad å vera. Det er bra, jamvel om Åsheim kafe har fått att øl-løyyet. Kommunestyret fylgde minste motstands veg og brukte Ås-ungdommen sin aksjon for ein stad å vera som påskot for å gi kafeen øl-løyyet attende. På denne måten kunne dei skuva ansvaret for å gi ungdommen skikkelege stader framfor seg. Men eg går ut frå at dei fleste vil vera samde i at vilkåret for å opna kafeen att, at eigaren skulle få skjenkeretn attende, ikkje held vatn (bokstaveleg tala). Vi kan aldri akseptera at tilhaldsstader for ungdom skal baserast på ølsal. Tvert imot trur eg dei fleste og vil vera samde med meg i at fritidsstader for ungdom og andre bør vera alkoholfrie. Jfr. t.eks. ungdomsaksjonen i Harstad som kjemper for alkoholfri kafe, og alle dei

andre ungdomsaksjonane som har vedtatt stoff- og alkoholforbod. Men er Røde Garde-redaksjonen samd i dette?

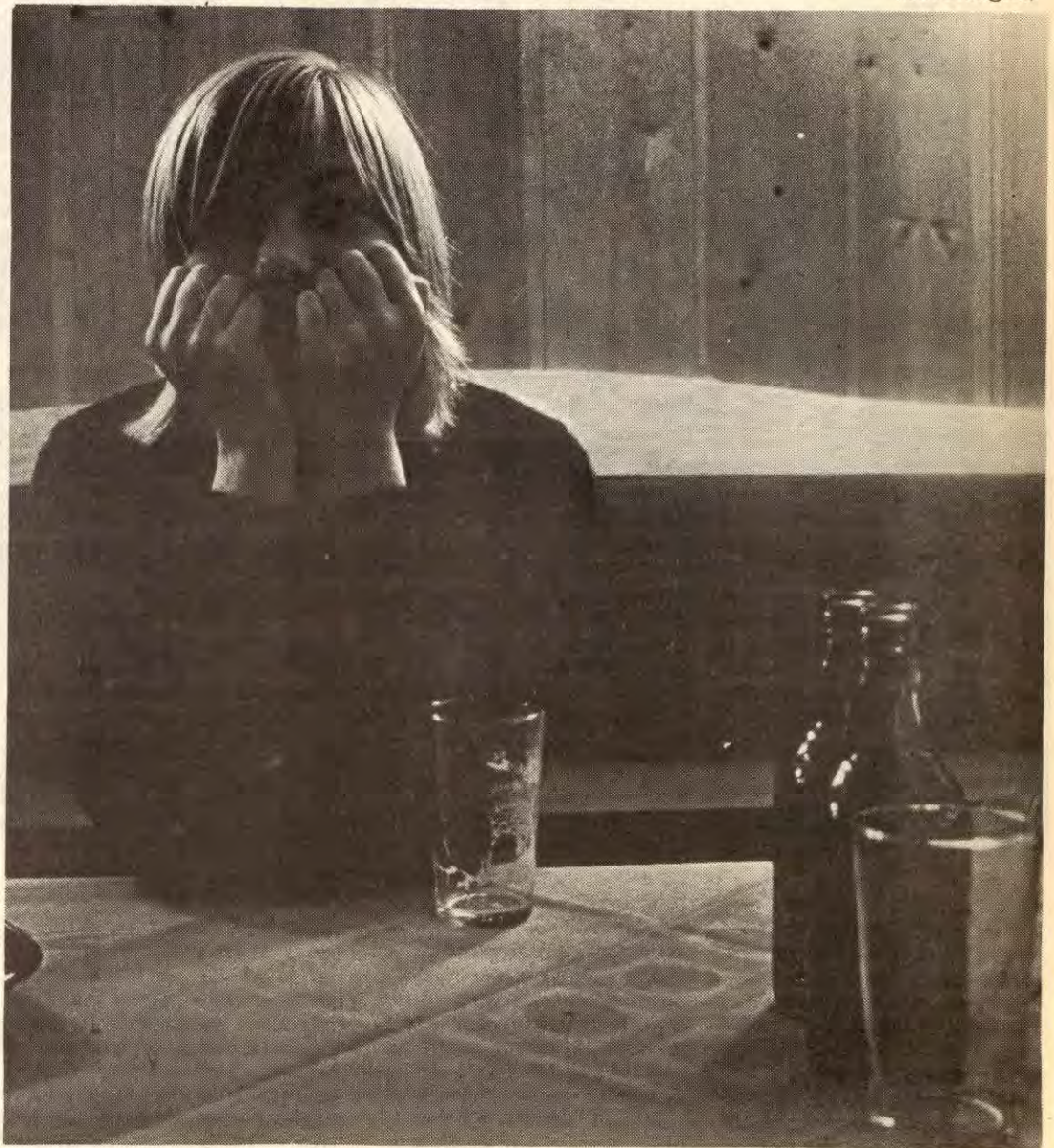
I førre nummeret av RG hadde eg eit innlegg om Ås-situasjonen, der eg peika på det rettvise i å krevja at kafeen skulle haldast open, og at ungdomsaksjonen ikkje skulle godta kravet om ølsal for å opna kafeen. Til innlegget hadde redaksjonen sett opp eit bilete frå ein eller annan fyllefest, med spørsmål om eg trudde det ville bli slik på Åsheim kafe etter at kafeen no hadde fått att skjenkeretten. Eg meiner biletet strekar under to ting: 1. Det får føre seg alkoholforbruk av stort og skadeleg omfang mellom delar av ungdommen, noko som er til skade for mykje av den kampen ungdommen fører. 2. Røde Garde har ikkje forstått noko av kva

det heile står om, og freistar fleipa bort eit alvorleg meint innlegg der eg strekar opp det eg meiner må vera ei rett line andsynes alkohol i ungdomsaksjonar.

Ut frå det eg har skrive førre gongen og no må Røde Garde-redaksjonen vera så gode å svara på følgjande:

1. Er de samde i at tilhaldsstader for ungdom prinsipielt bør vera alkoholfrie? (Grunngje standpunktet)
2. Er de einige i at progressive aldri kan stø krav om skjenkerett som vilkår for å driva kafe/tilhaldsstad for ungdom?
3. Var biletet som de hadde hengt på det førre innlegget mitt ein «glipp», eller var det uttrykk for ei medviten line i redaksjonen?

Medlem av Forbundet
Mot Rusgift.

Lise

IKKE VÆRE KJEDELIG »

ungdommen.

— *Hva synes du om Rød Ungdom nå som du er blitt medlem?*

— Der jeg er med, er alle de andre over 18 år. De sitter for mye på møter. — De selger ganske mye Røde Garde, men da kommer de ofte mest i kontakt med folk som er 18 til 20 år gamle. Vi burte satse mye mer

på de som er yngre. Vi må være med i forskjellige organisasjoner sånn som Vel-foreninger og få med ungdommer der, og reise kamp for ungdomsklubber der vi bor. Det går veldig bra å få med ungdom hvis vi gjør noe som de er interessert i, og ikke kaller det politikk med en gang — for det er veldig mange skep-

tisk til siden de hører så mye galt på skolen, i TV og av foreldra.

— *Ja, du har jo allerede fått med deg en kamerat.*

— Ja, han er fra Pakistan. Han fikk jeg med fordi vi hadde en fest der vi var ungdom i forskjellig alder og snakka om Rød Ungdom. Vi må ha mange flere store fester der vi kan dan-

se og bli kjent med folk. Og så må vi ta med folk på møter som vi veit er fine — vi kan ta med folk på alt bare det ikke er kjedelig.

— Og så må de som er eldre høre ordentlig på oss unge, det synes jeg ikke de alltid gjør, sier Øyvind, men folk gidder jo ikke være med i Rød Ungdom hvis de ideene de har ikke blir tatt alvorlig.

debatt debatt debatt debatt debatt debatt debatt de

Forbundet mot rusgift — FOR ELLER MOT ÅSUNGDOMMMEN?

Først vil jeg på vegne av Ås-ungdommen takke for den flotte reportasjen fra Ås i 1. mai-nummeret. Reportasjen gjorde at det blei satt ny rekord for løssalget av Røde Garde på stedet. Mange blei kjent med bladet for første gang.

Denne våren har store ungdomsmasser på Ås for første gang vært ute i kamp for et bedre ungdomsmiljø. Kampen mot riving av Drøbaksveien 6, mot stenging av Texas (Åsheim Kafe) og for utvida åpningstid på Munken (den kommunale ungdomsklubben) har åpna øya på Ås-ungdommen og vist at bare egen kamp gir seier. Alle disse aksjonene har blitt støtta og leda av Rød Ungdom på Ås.

Så til innlegget fra medlem av Forbundet mot rusgift i forrige nummer av Røde Garde:

Vi på Ås kan ikke oppfatte innlegget ditt på annen måte enn som et angrep på den enormt bra aksjonen vi har ført for gjenåpning av Texas.

Det du skriver om alkoholfritt miljø mener vi tilsier det viktigste spørsmålet: FOR ELLER MOT UNGDOMMEN?

Argumentene dine ligner til forveksling på det de lokale pampene i kommunestyret og edruskapsnemnda kjørte ut, og SV's kommunestyreprerzentant som prata om «det uheldige i å blande sammen skjenkerett og et sted å være». Om sånne folk sier Ås-ungdommen: «Mye skrik og lite ull. Masse fint prat, men ingenting som bedrer ungdommens kår.»

For det første: At kommunestyret gjorde kuending og at Texas åpna igjen, var en stor seier for Ås-ungdommen. At dette også var en seier for en lokal kafeier kan ikke forhindre at aksjonene vi førte var rettferdige. Ungdommen har igjen et sted å samles, og vi veit godt at alkoholfri bruket ikke har blitt større av den grunn. Hadde derimot kafeen fortsatt vært stengt, ville vi vel heller fått se den store ungdomsfylla. Alle veit hva som skjer når ungdommen blir drivi ut på gata. Avholdslinja har som kjent ik-

ke så stor oppslutning blant ungdommen enda.

Så til det du sier om å kreve at kommunen skulle overta eller subsidiere kafeen som alkoholfri kafe. Poenget er at vi vurderte stenginga som kommunens ansvar og at det var kommunens plikt å åpne den igjen. Ungdomsaksjonen stilte ikke krav om sjenkerett. Vi vurderte situasjonen sånn at om Texas fikk tilbake sjenkeretten eller om kommunen ville overta/subsidiere ikke var det viktigste. Det viktigste var at kafeen måtte åpne igjen snarest.

— *Vi må prinsipielt bare være for alkoholfrie tilholdssteder for ungdom, mener «Medlem av Forbundet mot Rusgift».*

— *Spørsmålet om skjenkerettigheter må være underordna kampen for et sted å være, mener «Ås-ungdom». Hva mener du?*

Ås-ungdommen har ført en seierrikk kamp mot forverring av ungdomsmiljøet. Det betyr ikke at vi er fornøyd med å ha en kafe med ølrett som eneste samlingssted. Derfor er kampen for Drøbaksveien 6 som ungdomshus og Munken åpen fire dager i uka intensivert. Dette skal være alkoholfrie miljøer. Kampen om Texas har vist at Ås-ungdommen kan sette makt bak krav og at kommunen er på vikende front.

Kamerat: I tida framover vil ungdomskampen i Norge vokse. Lignende aksjoner som Texas-kampen vil sikkert bli reist, og det er vår plikt å støtte dem.

I slaget om Nisseberget deltok kommunistene sammen med bl.a. folk som blåser. Skal vi unnlate å støtte kampen parkungdommen fører mot politivold fordi vi er imot blåsing? Sjølsagt ikke.

I ungdomskampen går det ikke an å stirre seg blind på hva som er «politisk og strategisk riktig». Vi må hele tida stille oss spørsmålet: Er vi for eller mot ungdommen?

Ås-ungdom

Vi har også fått et annet svar til innlegget i forrige Røde Garde. Det var fra en annen aktivist i Ungdomsaksjonen i Ås, som også er medlem av Forbundet mot rusgift. Av plasshensyn trykker vi bare dette ene innlegget. De to innleggene inneholdt i all hovedsak de samme synspunktene.

Red.

Hva er 3-verden-teori?

Menneskene i Norge utgjør omtrent en tusendel av jordas befolkning. Ungdommen i landet vårt ønsker at vi skal kvitte oss med kapitalismen og bygge et sosialistisk samfunn uavhengig av supermaktene USA og Sovjet — et land uten politivold, arbeidsløshet og med en skole der ungdommen trives. Men det er bare ønsketenkning å tru at Norge kan melde seg ut av verden. Vil vi vite hva som kan bestemme Norges skjebne, så må vi forstå de store kreftene i verdensutviklinga. De får nemlig betydning for oss i Norge også.

Det er 4 milliarder mennesker på jorda. De snakker mange tusen språk. Det finnes hundrevis av litt større nasjoner. Det finnes rester av føydalisme, kapitalisme og sosialisme. Det finnes to imperialistiske supermakter og flere andre mellomstore imperialistiske land. Alle sammen har forskjellige interesser og konkurrerer med hverandre. I verden finnes det mange klasser, føydalister, monopolborgerskap og annet borgerskap, over en milliard fattige bønder og flere hundre millioner industriproletarer. Det finnes falske og ekte sosialistiske land.

Alt dette og mer til finnes i verden. Åssen kan da internasjonal politikk være enkel?

HVORFOR MAOS TEORI OM 3 VERDENER?

3-verden-teorien er et redskap for å forstå verdensutviklinga. Den er ei hjelp for oss som viser hva vi skal gjøre for å få reaksjonen og imperialismen i verden til å lide nederlag. Den viser oss hvordan vi best støtter frigjøringskamp og revolusjoner i andre land. Den hjelper oss til å se hvordan vi best kan forsvare den norske arbeiderklassen og nasjonens interesser mot imperialismen.

3. VERDEN

Den 3. verden er de tidligere kolonilanda som er fattige fordi de er holdt nede i kunstig underutvikling, fordi de er utbytta av imperialismen. Sosialistiske land som Kina hører også med til den 3. verden fordi Kina tidligere var et halvkolonialt land som nå har frigjort seg og som imperialismen ønsker å legge under seg igjen.

I den 3. verden finnes de mest undertrykte folk i verden, men også de mest opprørske. De utgjør flertallet på jorda og de er den store drivkrafta i verdenshistorien nå. Den 3. verden står i skarp motsetning til imperialismen fordi imperialismen må legge under seg land i 3. verden for å eksistere.

1. VERDEN

— Den 1. verden står mot den 3. verden: De to største og sterkeste imperialistiske landene — USA og Sovjet. Det er riktig å skille ut disse alene fordi de andre imperialistiske landene er blitt så mye svakere at bare de to supermaktene kan slåss om verdensherredømme.

2. VERDEN

— Den 2. verden er det som blir igjen. Det er utvikla kapitalistiske land. Landa i den 2. verden står mellom supermaktene og den 3. verden. De er leda av monopolkapitalen som ønsker å utbytte og plyndre fattigere land. De står i motsetning til den 3. verden.

Samtidig er disse landa også trua av supermaktene. Nå presser Sovjet bl.a. på Norge. Lederne i den 2. verden reagerer forskjellig på supermaktens press. Noen bøyer seg fordi de er redde, andre prøver å gjøre litt motstand.

SOMMERLEIRDISKUSJONEN

— Er det riktig å dele verdens land inn i disse tre store gruppene?

— Hva betyr det i praksis når vi analyserer utviklinga ut fra 3-verden-teorien? Vi skal ta opp to konkrete eksempler: Eritrea og Palestina.

— Innvendinger mot 3-verden-teorien: Betyr det å legge ned kampen mot borgerskapet i et land som Norge og alliere seg med USA mot Sovjet?

— Hva bør vi gjøre dersom vi vil ta 3-verden-teorien alvorlig?

Disse problemstillingene skal vi ta opp på årets sommerleire. Hvis du vil forberede deg godt, bør du lese Røde Fane nr. 1 1978. Denne artikkelen bygger på innledninga i Røde Fane.

Sigrd

Røde Garde svarer:

I Rød Ungdoms vedtekter står det: «Medlemmene har plikt til å:

1. Avstå fra bruk av narkotiske midler. Bruk av narkotiske stoffer er uforenlig med medlemskap.

2. Bekjempe overdreven bruk av alkohol.

Det er en viktig oppgave å reise ungdommen til kamp for flere steder å være der ungdommen sjøl driver aktiviteten og har makta. Når vi deltar i slike fritidskamper vil vi slåss blant ungdommen for at dette skal bli rusgift-frie steder.

Men jeg er ikke enig i at til-

holdssteder for ungdom prinsipielt bør være alkoholfrie. Det er den enorme undertrykkinga og de sosiale problemene ungdommen og familiene deres blir utsatt for i klassesamfunnet som er den viktige årsaken til at mye ungdom misbruker alkohol og andre rusgifter, — ikke det i seg sjøl at alkohol finnes og blir solgt.

Derfor må det også være det å reise ungdommen til kamp mot undertrykkinga og bl.a. for steder å være i fritida som må være grunnlaget for å bekjempe alkoholisbruket.

Det vil ganske sikkert oppstå

situasjoner slik det gjorde i Ås der ungdom slåss rettferdige kamper for å få bedre forhold i fritida, men hvor det samtidig vil bety at de slåss for et sted å være der det er tilgang på alkohol. Men de erfaringene ungdommen får gjennom å være med på ei slik kamp, og det at de får et sted å være, betyr mye mer i den langsiktige kampen mot alkoholisbruket enn at de kommer litt nærmere ei ølkan.

Hvis en skulle stå på ditt syn, at tilholdssteder for ungdom prinsipielt skulle være alkoholfrie, kan ikke jeg skjønne annet

Musikeren Steinar Ofsdal:

«Jeg ble på leir i tre uker»

«Det andre året jeg dro på leir, ble jeg hengende igjen på Håøya i tre uker, på tre leirer etter hverandre. Da jeg etter hver leir kom med bussen inn til byen igjen, ble det som et slag i trynet, og dagen etter dro jeg ut på nytt.

En leir er som et sosialistisk samfunn i miniatyr. Det er demokrati, vi har felles ansvar for den praktiske driften av leiren, alle bidrar i det politiske og kulturelle livet.

I dag ville jeg vel heller blitt i byen de to siste ukene for å jobbe med kampsaker jeg er opptatt av, men det forteller i alle fall at en leir er en flott opplevelse. Jeg gleder meg alltid til å dra på leir!»

Dette sa musikeren Steinar Ofsdal da Røde Garde spurte han om hvordan han synes det er å være på sommerleir.

deg, eller er det opp til om det i gruppa di er en som kan tre grep på gitar?

— Mye ungdom kommer på leir med den oppfatning at de ikke kan delta i noe som har med kultur å gjøre. Skolesystemet har lagt lokk på evner og anlegg som vi alle har. I miljøet på en leir blir ofte disse lokka fram igjen.

Mye av det kulturelle og idrettslige livet foregår i gruppene og brigadene. Folk blir sveisa sammen, de mest erfarne trekker de andre med seg. Denne måten å jobbe sammen på utvikler et fint samhold og kameratskap.

— Men blir ikke kulturen mye prega av en spesiell stemning som er på en leir for progressive?

— Nei, mye kultur som er blitt laga på leir er blitt kjørt eie etterpå. Sangen «August i -68» som Rødt Kor sang i «Etter Dagsrevyen» ble laga på leir. Et synge-

spill om EEC som ble laga på en leir i -72 kom seinere ut på plate. Rødt Korbevegelsen oppsto først på leirer.

Ved felles innsats av oss som har spesielle kunnskaper og vanlige leirdeltakere, klarer vi å lage kultur av høy kvalitet med enkle midler. Jeg glemmer aldri et flaskeorkester vi en gang laga hvor folk som før aldri hadde spilt en tone var med i flerstemt orkester.

— Til slutt: Er det ikke veldig slitsomt å være på leir, når det er så mye aktiviteter som du forteller om?

— Du blir veldig engasjert, og er alltid trøtt om kvelden. Men en leir er lagt opp ut fra at folk har kort ferie og ikke kan diskutere politikk inne i et telt i ei uke. Vi skal også sole oss, slappe av og bade. Dessuten er opplegget sånn at folk kan velge hvor mye de vil delta i. Kom på leir, men bli ikke der i tre uker sånn som jeg gjorde!

I år skal Rød Ungdom for første gang arrangere tre spesialleirer: Idrettsleir, kulturleir og vandrelleir. Ved siden av hovedtemaet om 3-verdener-teorien, vil disse leirene konsentrere seg om spesialtemaet for leiren.

Idretts-, kultur- og vandrelleir

IDRETTSLEIR

Her vil det bli satt av mye tid til sport. Leiren vil særlig konsentrere seg om fotball, orientering, svømming og volleyball. Men du vil også få anledning til å drive med din «spesialidrett». Det vil bli undervisning i treningsmetoder og anatomi.

I tillegg vil det bli diskusjoner om idrettens rolle i klassesamfunnet, om forholdet masseidrett/eliteid-

rett, om idrettens historie og hvorfor kommunister må legge stor vekt på idrett og idrettsbevegelsen.

Idrettsleiren er ikke bare ment for topptrente folk, men også for folk innafor «mosjonistenes» rekke. Leiren vil bli inndelt etter idrettsgreiner og etter fysisk/teknisk nivå.

KULTURLEIR

På kulturleiren skal det organiseres et utall av kul-

turaktiviteter: Viseverksted, litteraturseminar, teatergruppe, kor, rockeband, dansekurs osv. Også denne leiren vil bli lagt opp slik at den gir tilbud både til dem som har spesielle erfaringer og anlegg på et område, og til dem som ganske enkelt er interessert i kultur og synes det er OK å bruke ei ferieuke i et rikt kulturelt miljø.

Vi skal også sette av god tid til å diskutere

kulturpolitikk. Hva er progressiv og hva er reaksjonær kultur? Hva er god agitasjonsmusikk? Åssen stiller vi oss til rock? Hvordan bruke kulturen i den politiske kampen?

VANDRELEIR

Leiren vil gå i forholdsvis lett terreng, og dagsmarsjene vil variere fra 6 til 20 km. Det blir et opplegg alle kan følge med på, med forskjellige ruter ut fra erfa-

ring og fysisk styrke.

Leiren vil bli delt inn i grupper på 6–8 personer, marsjene og overnattingene vil foregå dels gruppevis, dels hele leiren samla. Innledningen til 3. verden-diskusjonen vil f.eks. foregå en morgen, og etter et par dagers gruppediskusjoner og tur, vil hele leiren samles til oppsummering rundt leirbål.

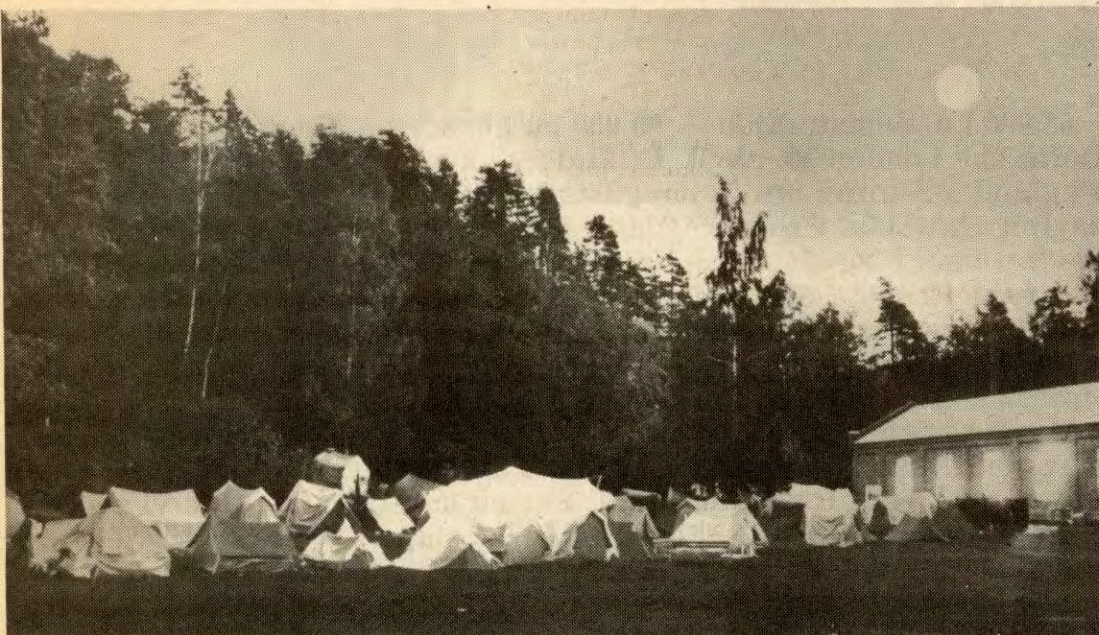
Det vil bli arrangert kurs underveis om kart og kom-

pass, første hjelp osv.

Hver deltaker tar med seg personlig utstyr: telt, sovepose, lite kokeapparat hvis man har. Ta gjerne med fiskestang og lette instrumenter. Mat og øvrig leirutstyr vil Rød Ungdom sørge for.

Foran sommerleirene

FORSLAG TIL LEIRPROGRAM:

Dette er forslaget til leirprogram. Tidligere år har leirene av og til blitt kritisert for å ha for stramt program, og gi for liten mulighet til avslapning og personlige aktiviteter.

Diskuter dette forslaget. Er det noe du savner? Er det for mye eller for lite program? Send inn kritikk og forslag til Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo 1.

Programmet vil variere litt på de forskjellige leirene ut fra lokale forhold.

Hver dag starter med vekking kl. 09. Fra 9 til 11 er det frokost og fritid. Fritida er når det ikke er programmert noe. Den kan brukes til å lage sanger, drive idrett, bade eller slappe av. Folk med instrumenter kan lage band, noen vil være med i kor, andre i fotball-lag osv.

Seminar og gruppediskusjon tar stort sett ikke mer enn to timer. Resten av dagen, bortsett fra middagen, kan deltakerne bruke som de vil. Hver kveld skal det være ro i leiren kl. 24.

I år blir det en hoveddiskusjon — teorien om tre verdener.

bål, viser, allsang o.l.

FJERDE DAGEN

har vi satt av hele dagen til å utnytte de muligheter leirstedet gir, f.eks. tur på fjellet, bading eller idrettsdag. Dette blir helt opp til de lokale leirene.

FEMTE DAGEN

blir det seminar om lokale viktige kampsaker — politivold, husokkupasjoner, bevaring av lokale naturrikdommer. Fritt fram-seminar om ettermiddagen, dvs. seminar som deltakerne sjøl kan lage. Er du interessert i rockens historie, religionsdiskusjoner eller andre ting har du sjansen til å få et seminar her. Leirledelsen vil hjelpe til å lage de seminarene. Om kvelden har vi tenkt brigadesamling.

FØRSTE DAG

går med til innsjekking, inndeling i grupper, diskusjon av leirreglement osv. Om kvelden blir det åpningsfest med dans etterpå.

ANDRE DAGEN

begynner vi på hovedtemaet. Først et seminar om Eritrea eller Palestina, så et seminar for dem som mener de trenger forklaring på hva politisk teori går ut på, og en del bakgrunnsstoff for hovedinnledningen. Resten av dagen disponeres fritt. Det blir arrangert dansekurs eller andre kurs, førstehjelp, gitar o.l. utpå kvelden. Disse fortsetter tredje, femte og sjette dagen. Om kvelden har vi tenkt lysbilder og kåseri av en som var med Rød Ungdom sin delegasjon til Kina.

TREDJE DAGEN

blir det innledning og gruppediskusjon om tre verdener-teorien. Om kvelden (hvis været passer) kan vi være ute, ha leir-

AVSLUTNINGSDAGEN

vil for det meste gå med til å forberede avslutningsfesten om kvelden. Det er satt av tid midt på dagen til seminarer om hvordan kampen kan føres på arbeidsplasser og skoler i ei krisetid. Så kommer avslutningsfesten som ikke bare er for leirdeltakere, men for alle ungdommer i distriktet rundt leiren.

NB

Alle leirene koster 300 kr., 50 kr. betales ved påmelding. Har du veldig dårlig råd, kan du søke om reduksjon i prisen. Prisen inkluderer opphold, middag og alt felles leirutstyr. Du må ha med penger til tørrmat.

Du bør ha med deg: Sovpose, telt (hvis du har), regntøy, badesaker, toalettsaker, varmt tøy, gjerne kokeapparat, musikkinstrument, og sangbok.

Det er kvalifisert helsepersonale på alle leire.

Skal du ha med deg unger, må du melde fra ved påmelding, slik at vi kan planlegge tilbud til ungdom.

Meld deg på til Rød Ungdom lokalt, eller skriv til Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo 1.

hvor når

Hvor og når er Rød Ungdom-leirene?

Østlandet: 8/7 — 15/7. Gamlestølen Turistsenter/Etnedal 12/8 — 19/8. Håøya i Oslofjorden.

Troms: 22/7 — 29/7 Straumbukta skole/Kvaløya

Nordland: Vi arbeider med en leir på Saltefjell, nøyaktig sted er ennå ikke klart — 5/8 — 12/8.

Trøndelag: 29/7 — 5/8. Hosten i Orkdalen.

Møre og Romsdal/Sogn og Fjordane: 23/7 — 30/7 Hjellev i Stryn.

Hordaland: 6. — 13. august på Herdla.

I fellesferien vil det bli Rød Ungdom-brigade på Rød Front-leiren på Herdla.

Rogaland/Agder: 23/7 — 30/7 Lyngdal i Agder.

Finnmark: Rød Ungdom-brigade på Rød Front-leiren 23/7 — 29/7 i Øksfjordsbotn.

Idrettsleir: 29/7 — 5/8 Tromøya

Kulturleir: 22/7 — 29/7 Vandrelleir: 22/7 — 29/7

Hybelhuset til Bergene:

IKKE KJØLESKAP — BESØK OM NATTA FORBUDT

Når Bergene Sjokoladefabrikk averterer etter arbeidere, kan de lokke med at bedriften skaffer hybel. Det er derfor sjelden mangel på søkere når Bergene averterer. Særlig for innflytteringdom er boligproblemet stort. Hva slags hybel er det da bedriften skaffer? En del jenter som bor på hybelhuset til Bergene forteller:

— Bergene leier gården, og husordensreglene er fastsatt av bedriften. Det bor omlag 48 jenter her på hybler som er 10—15 kvadratmeter. For disse rommene betaler vi 215 kr. mnd.

INGEN FELLESROM

Det finnes ingen fellesrom, så det sier seg sjøl at kontakten jentene imellom blir liten. Vi har på følelsen at bedriften har lagt opp til at vi skal ha liten kontakt med hverandre. Hvis ei jente blir kasta ut, er det ofte ingen andre som får vite om det. Det er bare kaldt vann på rommene. Veggene er skittengrå og bare møblert med det aller mest nødvendige.

IKKE KJØLESKAP

Vi er 8 jenter som deler et lite kjøkken uten kjøleskap og med fire kokeplater. Det

sier seg sjøl at dyr mat ofte blir ødelagt, særlig om sommern, og at matlagingen blir enkel. Vi må sjøl gjøre reint på kjøkkenet, og vi finner stadig lapper fra vertinna om at nå må vi gjøre ditt og datt.

Det er to dusjkabinetter på 48 jenter, og det blir stadig kamp om det varme vannet. I kjellern er det steinkumner og en vaske-maskin til å vaske tøy i.

ALLE BESØK ETTER 23.00 FORBUDT

Alle bsøk etter klokka 23.00 er forbudt. Ikke engang familie som måtte komme på besøk får bli lenger enn det. Alle besøk må gå gjennom vertinna, for ytterdøra er bestandig låst. Det virker som om vertinna har to oppgaver: Å vaske trappa av og til, og passe på at vi ikke begår synd etter klokka 23.00. Dessu-

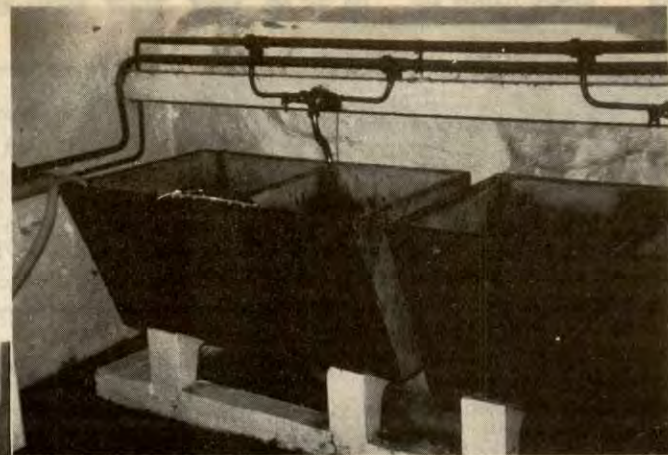
ten går hun gjennom all posten, ikke engang den får vi ha for oss sjøl.

UNDERSKRIFTSAKSJON

En stund før jul i fjor fikk ei jente utkastelsesordre på 14 dager fordi den faste vennen hennes hadde overnatta. Dette mente noen av oss var for gæli, og vi samla underskrifter mot dette. Personalsjefen og klubbformannen fikk høre om dette, fikk kalde føtter og trakk oppsigelsen tilbake. De forlangte å få se listene, men vi nekta dem det og de ga seg på det og.

Men like før jul skjedde det at utkastelsen ble aktuell igjen, og jenta måtte ut. De fleste var da dratt på ferie, og bedriften benytta seg da av dette.

Arbeiderkorrespondent.

Utsnitt av «bekvemmelighetene» ved Bergenes hybelhus.

RIKSLØNNSNEMNDA:

LØNNA SKAL NED

Nå er det gjort, lønna skal ned. Rikslønnsnemnda har vedtatt tillegg som betyr 300 kroner mindre i måneden for en med gjennomsnittslønn. Og i år får vi ikke engang lov til å stemme nei til resultatet. Hva inneholder så dette diktatet?

1. Et generelt tillegg på 50 øre i timen.

2. Et lavtlønnstillegg på 80 øre til dem som tjener

under 80 prosent av gjennomsnittslønna (ca. 27 kr.) For dem som tjener 90 prosent blir tillegget bare 10 øre.

3. Unge arbeidere og lærlinger får bare et tillegg på 38 øre i timen.

Disse tilleggene tilsvare 1—1,5 prosent for dem som får 50 øre og opp til 5 prosent for dem som tjener aller minst. Og det hjelper ikke mye når pris-

stigninga blir på minst 10 prosent.

Det eneste som nå kan forhindre at lønna går ned er skikkelige lokale tillegg. Slik har det vært de siste åra, men i år er arbeidsgiverforeninga ekstra oppsatt på å hindre lønnsglidning. Så vi må forberede oss på hard kamp, men den er nødvendig!

— Støtter dere demonstrasjonen?
— Selvsagt — og se på all den hvite ungdommen som er på vår side!

En får si Anti-Nazi League rekrutterer bredt!

Paul McCartney

Til Røde Garde: Nazistene må tas før de blir for sterke!

I et fredelig strøk noen kilometer nord for London sentrum bor Paul McCartney — ex-Beatle og for tida fantastisk suksessrik med sin gruppe «Wings». I over 15 år har han holdt det gående helt i toppen i popbransjen. Og at han er en av dem som har noe å fare med musikalsk er det vel ingen grunn til å betvile. Titler som «Yesterday» og «Live and let die» forteller en hel del.

Nå var Røde Garde så heldig at vi fikk en prat med McCartney mens vi var i London. Ved hjelp av en avisselger fant vi huset hans ute i «St. John's Wood».

Det var vel ikke fritt for at pulsen steig noen hakk der vi sto og lurte på hvordan vi skulle få noe å skrive hjem om. Vi slapp å spekulere lenge. Plutselig gikk porten opp og halve familien McCartney — Paul og to unger — kom ut.

— Mr. McCartney?

— Ja?

— Er det mulig å få stille deg noen spørsmål for en ungdomsavis i Norge?

Et vennlig avslag var svaret. Ikke noen intervjuer oppi privatlivet og ungestellet, takk!

Men en uformell liten prat

hadde han ingen ting imot. Vi forklarte at vi var i London for å dekke anti-nazirockefestivalen dagen etter. Jo, McCartney hadde lest om den. Hva han syntes om

den?

— Kjempefint — storarta. Nazistene må tas nå før de blir for sterke! Dessuten tror jeg du får oppleve en kjempefin konsert.

ROCK

68 000 i demonstrasjon — 80 000 på konsert — Rock mot rasismen! Dette var London 30. april. Et fantastisk oppbud av ungdom fra hele England strømmet inn til hovedstaden for å vise sin avsky mot nazipartiet «National Front». «Black and white — unite and fight! Smash the National Front!», «The National Front is a nazi-front — smash the National Front!» Slik led noen av slagorda, og når vi nærma oss konsertplassen, Victoria Park, blei Tom Robinsons «2-4-6-8-Motorway» også til slagord: «Two-four-six-eight — we don't want no fascist state!» — Jo, nazistene fikk seg en trøkk så det kjentes!

På den bortimot 4 timer lange frikonserten etter demonstrasjonsmarsjen, fikk vi høre X-Ray-Spex, Patrick Fitzgerald, Clash, Steel Pulse — og Tom Robinson Band. For en konsert! Her fikk vi servert musikk med mening til siste slutt hvor vi slapp å høre pop-klisjeer om «love» og «the moon in June». Vi fikk høre musikere som tok standpunkt mot nazismen, mot politivold og mot kapitalismen — for ungdommens og arbeiderklassens interesser.

left is right and right is wrong, better decide which side you're on!
(Tom Robinson Band)

— Vi er kommet hit av en grunn — for å si til National Front: Hold de skitne henda deres vekk fra folket vårt!

Denne salva blei levert av Tom Robinson før han begynte å spille — og sånn fortsatte han. Her har progressive rockemusikere virkelig noe å lære. Hos TRB «sitter» melodi og tekst som støpt. Harselas med vanlige folk er bytta ut med satire over borgerskapet. «Gi faen i alt»

Robert Galvin i «Rock Against

Vi satser ikke på banda med røtter

Entusiastisk oppstilling for Røde Garde på kontoret til «Rock Against Racism».

MOT NAZISME OG RASISME

er bytta ut med «kamp mot politivold!» og «kamp mot nazismen!»
«Reis deg og kjemp for dine rettigheter!» avslutta Tom Robinson, og 80 000 knyttnever gikk i været. En pang-avslutning på en av de viktigste rocke-konsertene som noen gang er avholdt — og som innevarsler en ny epoke i rocken. Heretter vil vi ha musikk som kjemper, som tar standpunkt, som slår tilbake, som er vår!

«Racism»:

stjernene, men på i ungdomsmassene

I ei lita sidegate et steinkast fra Piccadilly Circus holder «Rock Against Racism» hus. Små, trange loftslokaler med plakater og plateomslag på alle veggene. Her var det en ting som tyda på at denne organisasjonen om et par dager skulle arrangere rockefestival for 80 000 mennesker — aktiviteten. Et evig surr, telefonen som kimer, folk som stikker oppom med beskjeder, — er den svære transparenenten over scenen fiksa? — herregud, vi har glemt å kjøpe tusjer! — er det spådd regn, sier du?!!

Det tar litt tid før vi får forklart at vi kommer fra Norge. — Er det mulig å få et intervju med noen av banda?

Et fullstendig latterlig spørsmål, skjønner vi etter hvert. Som om noen av disse folka skulle ha tid til å ordne avtaler for en norsk journalist!

— Hvem er medlem i Rock Against Racism, Robert Galvin?

— De fleste er sosialister. Noen er medlem av et parti, andre ikke. RAR er en brei

organisasjon åpen for alle som vil bekjempe nazismen og rasismen.

— Ser dere på ungdommen som en spesielt viktig gruppe i denne kampen?

— Ja, ungdommen er full av energi og det er de som skal skape det samfunnet vi skal leve i i framtida. Ungdommen er mest aktive når de gjør opprør — se bare på Punk-bevegelsen. Den fikk sånn styrke nettopp fordi den retta seg mot det etablerte og reiv ned barrierene mellom superstjernene og ungdommen. Kontakten mellom musikerne og publikum blei gjenopprettet.

— Det har blitt hevda at en stor del av punk'erne er nazister?

— En del av banda bar i begynnelsen nazistiske symboler, bl.a. hakekorset. Jeg understreker at dette gjaldt svært få og at det aldri lå noe annet i det enn et ønske om å provosere. RAR har spredd mye propaganda om hva disse symbolene egentlig står for, og i dag veit jeg ikke om ett orkester som benytter dem lenger.

— Hvor mange band støtter RAR?

— Jeg har ikke tall på dem. Et utall små band spiller på våre konserter i pub'er og på små lokalarrangementer.

— Noen kjente grupper?

— Vi har jo noen, som f.eks. Clash og Tom Robinson Band. Men vi satser ikke på de mest kjente gruppene. Vi synes det er mye viktigere at vi har støtte av små grupper med røtter i lokalsamfunnene. Grupper som spiller for «gutta i gata». Vi prøvde en gang å få kontakt med John Lennon, men dette falt i fisk. Stort sett interesserer vi oss ikke for «stjernene». Vil noen av dem spille for oss, tar vi dem selvfølgelig imot, men vi flyr ikke beina av oss for å få «et stort navn».

— Må god rockemusikk være politisk?

— Nå må jeg svare for min egen del, og jeg mener ja. Ikke det at tekstene må være proppa med slagord — så langt ifra. Men musikken må reflektere det som skjer i samfunnet. Hele dagen er fylt av politikk, og det politiske klimaet begynner etter hvert å bli temmelig hardt her i England. Hvordan kan god musikk under disse forholda være upolitisk?

— Hvor stor er RAR blitt?

— Det er vanskelig å karakterisere det med tall. Men vi har lokalorganisasjoner i Manchester, Liverpool, Newcastle, Glasgow, Portsmouth ... Kort sagt, vi finnes i hver krok av landet!

Dette sa demonstrantene

— Vi kommer hit for å knuse naziene!

Dette er meldinga fra den gjengen fra Bristol, som mener de antagelig ville kommet hit sjøl om det bare

var demonstrasjon.

— Lurer på hva slags oppslag denne kjempe-demonstrasjonen får i pressa. Nazi-propaganda spyr dem jo ut hver dag!

— Hva mener dere vil skje om National Front kommer til makta?

— De skal aldri få makta — det skal vi sørge for!

— Vi hadde aldri kommet helt fra Sunderland hvis det ikke hadde vært for konserten. Sjølsagt er vi mot naziene, og vi skal jo delta i demonstrasjonen, men kommet hele denne veien ...?

— Hva har «new wave»-musikken betydd?

— Rock Against Racism ville umulig ha eksistert uten «new wave». Nå har det endelig blitt mulig for oss amatører å ta opp gitaren igjen. Hundrevis av band blomstrer nå opp over hele landet.

Disse fem gutta hadde tatt vrien fra Middlesborough til London for å delta i marsjen mot nazistene.

— Anti-Nazi League er ganske sterke i byen vår, og vi kommer sammen med 200

andre. National Front er mot alt det arbeidsfolk synes er bra og vil bekjempe enhver minoritet. I dag er det de fargede innvandrerne, i morgen er det en annen gruppe, sier ungdommene.

— National Front blir bakk opp av kapitalistene og prøver å sette arbeidsfolk opp mot hverandre. Klart vi demonstrerer mot dem!

... og dette sa politiet

— Hva vil dere gjøre hvis nazistene angriper demonstrasjonen?

Vi spør en patruljerende politimann.

— Det kommer an på — hvem det er som angriper, mener jeg. Det kan jo tenkes at demonstrantene angriper nazistene også,

hva?

Overalt ser du resultatet — beskyttende jernring rundt nazipakket ... og arrestasjon av en anti-fascist. Purken fornekter seg ikke!

BARNE- OG UNGDOMSBØKENE — LITTERATURENS STEBARN

• Barne- og ungdomsbøker koster gjerne halvparten av bøker for voksne. Attpåtil får forfatterne av disse bøkene bare 10 prosent av inntektene, mens voksenbokforfatterne får 20 prosent.

• Det blir automatisk kjøpt inn 1 000 eksemplarer av en voksenbok til bibliotekene i landet. Av barne- og ungdomsbøker blir det bare kjøpt inn 500.

• Før ei bok blir innkjøpt til skoleboksamlingene må den «vurderes» av en skolebokkomite. Forfatterne går sterkt imot en slikt sensur.

Dette er noen eksempler på den elendige behandlingen forfattere av barne- og ungdomsbøker blir utsatt for. Det er mye av grunnen til at tilbudet til barn og ungdom er så dårlig. I 1977 blei det gitt ut 450 barne- og

ungdomsbøker i Norge. Bare 75 av disse var skrevet av norske forfattere. Enda mer hårreisende er det at det på 25 år bare er gitt ut 20 barnebøker på samisk!

Under sånne forhold skal det litt til før en forfatter kaster seg utpå for å skrive bøker ut fra ungdommens egen virkelighet. Men det er i ferd med å skje: Barne- og ungdomsforfatterne har reist kampen for levelige kår, og flere norske forfattere arbeider i dag med ungdomsbøker som tar opp ungdommens kamp for steder å være og mot politivold. En av dem er Espen Haavardsholm som vi har slått av en prat med. Boka hans blir ikke ei bok bare for ungdom, men det er vi som har mest grunn til å se fram til denne og de andre bøkene som kommer.

**Gled
dere
til...**

«BOKA OM KALLE OG REINERT»

To arbeidsløse 16-åringer fra Veitvedt i Oslo, Kalle og Reinert, tjuvlåner en bil. Tilfeldigvis oppdager purken dem, og fordi gutta er redd for å bli banka opp, tør de ikke stoppe. Purken innleder en vill og livsfarlig jakt på dem gjennom Oslo sentrum. Jakten slutter brått — Kalle ligger igjen. Død. Skutt i ryggen av en purk. Seinere blir purken frifunnet for drapet. Kollegaene hans klapper i rettsalen...

Dette forteller Reinert om i «Boka om Kalle og Reinert» av Espen Haavardsholm som kommer ut på Gyldendal til høsten.

— Espen Haavardsholm, hvorfor har du skrevet denne boka?

— Opprustinga og brutaliseringa av politiet er sentral i utbygginga i 70-åra. På siste statsbudsjett var det for eksempel innstramninger på alle felter, men en

Espen Haavardsholms «Boka om Kalle og Reinert» kommer ut til høsten og handler om ungdom, arbeidsløshet og politivold. Røde Garde kommer med utdrag fra boka når utgivelsen nærmer seg. Følg med!

klar økning i bevilgninger til politiet. I boka har jeg satt søkelys på den hysteriske og livsfarlige reaksjonen fra politiet overfor to

ufarlige unggutter. Akkurat like vanvittig var jo politiets terror mot ungdommen i Slottsparken nylig. Jeg har også villet ta opp

den arbeidsløse ungdommens situasjon — hvordan det er å gå rundt og oppleve at ingen har bruk for deg.

— Du har latt Reinert fortelle boka i sitt eget språk. Er ikke det vanskelig å få til?

— Jeg har jobba mye med språket i boka, snakka med og lytta til ungdommer og prøvd å huske tilbake til hvordan jeg sjøl snakka. Jeg har prøvd å legge framstillinga nær opp til Oslo-dialekten. Jeg synes det blir mer ekte da, og dessuten synes jeg det er viktig å slå et slag for Oslo-målet som er en undertrykt dialekt.

— Kan du si litt om hvordan du har jobba med boka?

— Jeg har prøvd å undersøke en del politivoldsaker som har vært opp igjennom åra, og jeg har snakka mye med folk som sjøl har vært utsatt for politivold.

Og så har jeg lest en god del.

— Har du hatt noen ungdommer til å kritisere det du har skrevet underveis?

— Ja, til en viss grad har jeg det, og jeg har hatt veldig nytte av de rådene jeg har fått, for eksempel om språket og om at jeg skulle fortelle mest mulig rett fram. Dem jeg har snakka med har synes det er positivt at boka handler om ungdommens egen virkelighet, og det tror jeg er viktig uansett hvilken gruppe mennesker man skriver om, sier Espen Haavardsholm. Og vi for vår del synes det er flott at forfattere stiller opp på ungdommens side i det de skriver. Nå kan vi bare vente spent til boka kommer ut — og sjøl om den nok blir dyr, skal vi finne på måter så riktig mange ungdommer får lest den — og en god del foreldre også.

Gå og se TRAMTEATRETs nye stykke!

Yrkesforbud — at du blir nekta jobb eller sagt opp pga. dine meninger — er ikke noe som bare skjer i Vest-Tyskland. Det er blitt daglig kost her i Norge også.

Tramteatrets nye stykke er en skarp protest mot yrkesforbud.

De har gjort grundig jobb med dokumentasjonen — gravd fram 500 — fem hundre — politiske og usaklige oppsigelser siden 1971. I stykket har de også med et autentisk telefonopptak med

en personalsjef som advarer en kollega (tror han — i virkeligheten er det altså Tramteatret som ringer og gir seg ut for å være personalsjef) mot å ansette en «rød» fyr.

Likevel synes jeg ikke stykket var overbevisende nok for folk som trur at det ikke er yrkesforbud i Norge.

Stykket handler om frk. Lunde på Bolles Bakeri som får sparken fordi hun som tillitsmann krever klimaansvar. Men det blir liksom litt

for enkelt og urealistisk. Jeg kunne ikke helt tenke meg at «det samme kan skje på jobben min». Og det må vel være noe av hensikten med et sånt stykke — å forberede folk på å kjempe mot yrkesforbud straks det dukker opp.

Tramteatrets sterke side er satiren og musikken. De har fått til noen virkelig gode scener med fersk og liv i. Som driter ut de rette folka, som stiller tinga skarpt og som du ler deg fillete av. F.eks. «showet» med forbundsformannen Dobbelt-Kurt som danser rundt med flosshatt og dress på den ene halvparten av kroppen og arbeidstøy på den andre. Eller eventyret om Snøhvit og de 7 dvergene — det kan ikke beskrives — må ses!

Ta med deg venner og slekt og se «Hvem er redd for frk. Lunde?»!

PS: Musikken og sangene er like bra som i «Deep Sea Thriller» og kommer snart ut på plate på MAI.

MIM

Tom Robinson Band med LP —

Du må ha den!

Rockeband som synger om:

- Politivold
- Enhet i kampen mot rasismen og fascismen
- Hvorfor du må kjempe mot undertrykkinga
- Forskjellen på vår frihet og herskernes frihet

Ei gruppe som krever at du tar stilling: «Venstre er riktig, og høyre er feil — nå må du bestemme deg hvilken side du står på!

Skuffende av ELO

Jeff Lynne og Co larte uinspirert av seg «greatest hits» i Ekeberghallen — med god hjelp av lydband...

Electric Light Orchestra (ELO) i Ekeberghallen blei en stor skuffelse. Aldri har vi opplevd en konsert så totalt blotta for overraskelser og høydepunkter. De godt over 100 høyttalerne ga fra seg en mur av lyd da bandet i drøye timen larte av seg de mest kjente låtene sine. Bortsett fra det siste ekstranummeret, Chuck Berry-låta «Roll over Beethoven», hadde vi mer følelsen av å høre et studioopptak enn ELO live.

— Det holder bare ikke å avspise 5 000 folk med å sette på ei skive, var en av kommentarene vi snappa opp etter konserten. Ikke tvil om at det var mye play-back med i spillet. Likevel — applausen tyda på at publikum stort sett var fornøyd.

Et bra studioband — i konsertsalen holder i hvert fall ikke Jeff Lynne og primadonnaene hans mål.

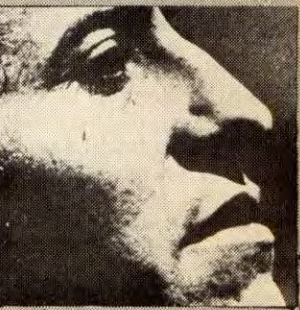
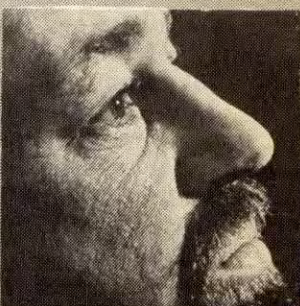
Wreeswijk - Victor Jara

Cornelis Vreeswijk har gjort et ærlig forsøk på å omsette den chilenske vise-sangeren Victor Jara til svensk — med vekslende hell. For å ta det dårlige først: Direkte utligvelig er det at Cornelis i sitt utvalg av Jaras sanger har valgt ei hyldningsvis til Cuba og Castro — tida er såvisst ikke inne til å hylle denne lakeien for Bresnev! Lite vellykka er likeså den «poppe» 6/8-rytmen som er satt til visa «Folkets vind». To viser gjør Vreeswijk virkelig bra — bal-laden «Jag minns dej, Amanda» og den sprudlende «Var-ken det ena eller det andra». Her er han virkelig på topp!

Metronome MLP 15 620

Den virkelige Victor Jara finner du på plata «Manifesto — Victor Jara, Chile september 1973».

XTRA 1143

Vålerenga tramper i klaveret -

Årets fotballting vedtok å ta jentefotballen offentlig opp i Norges Fotballforbund. I fotballforbundet får vi opplyst at det er registrert mellom 325 og 350 jente/damelag (ca. 5 000 aktive) som er fordelt på rundt 250 klubber.

En av Oslos 1. divisjonsklubber, Vålerenga, har valgt en helt spesiell måte å markere dette skrittet mot likestilling i fotballidretten - se faksimile!

Sånn ser bilene til Vålerenga-gutta ut. Reklamen for «Nye Alle Menn» står på bakrula.

Spill fotball — ikke tråkk på jentene!

Annonse som Vålerenga rykka inn i Oslo-pressa

Hvor mye fotballstyret i Vålerenga bestemmer over annonsene i dagspressa veit vi ikke noe om. I likhet med de aller fleste 1. divisjonsklubbene har Vålerenga solgt seg til et kapitalistisk firma. For Vålerenga er det ukebladet «Nye Alle

Menn» som er sponsor. De har sprøytet inn 1/4 million for å få reklamere på Vålerengas kamper og på spillernes biler som av denne grunn minner mest om russebilder.

En ting er ihvertfall sikkert. Klubben må sjøl bære det hele

og fulle ansvaret for at de har spilt seg sjøl over i henda på kapitalen. Og når kapitalen som i dette tilfellet er representert ved Nordisk Forlag, kunne vi vel ikke vente oss noe bedre enn det annonsen viser. Nå får vi imidlertid opplyst i «Nye Alle Menn» at de ganske riktig har ansvaret for å reklamere for Vålerenga, men akkurat den sekvensen med de «eksotiske danserinnene» hadde de ingenting med å gjøre

NEI TIL KVINNE-DISKRIMINERING I IDRETTE!

VIF-backen Kjell Jørgensen opplyste i radio-magasinet «Ekko» for en stund siden at spillerne aldri ble tatt med på råd når reklamen skulle bestemmes, og det er ingen grunn til ikke å tru at dette har foregått helt over hode på spillerne. Til Vålerenga-gutta sier vi derfor: Ta det reklamekjøret opp i klubben — protester! Krev at klubben konsentrerer seg om det dere kan — å spille god fotball!

Randi, Helga og May — Idrettshøyskolen:

Har ingen ting med idrett å gjøre

Fra venstre, Randi, Helga og May.

På idrettshøyskolen har jenter og gutter fotballtimer sammen. Etter en time i «heating», kyndig instruert av Egil «Drillo» Olsen, får vi en prat med disse tre jentene.

— Reagerte dere på denne annonsen for Vålerenga-Skeid-kampen?

— Jeg reagerte voldsomt, sier Randi. «Eksotiske danserinner» har da ingenting med idrett å gjøre!

— Hva er det du tenker på når du leser om «eksotiske danserinner»? Nei, dette er en bruk av kvinnekroppen i idretten vi aboslutt ikke liker! er de tre jentene enige om.

— Det er vel et forsøk på å lokke folk til kampen, men jeg tror ikke det gjør det heller. Det er bare gjørelig, mener May.

— Jeg snakka med noen som hadde sett disse jentene på Co-

hivago etter kampen, forteller Helga. Etter som jeg skjønte minnet ihvertfall ikke den forestillinga mye om idrett!

— «Nye Alle Menn», som er hovedannonsør for VIF, men uten ansvar for de «eksotiske damene», mener annonsen muligens var «litt uheldig formulert»?

— Etter vår mening var hele foretagende uheldig!

Mil etter mil etter mil ...

Råd og tips for syklister

Nå når det har blitt bart på bakken, er sykling en utmerka måte å holde seg i form på. Det er utmerka om du sykler til skolen og jobben, men husk at det også går an å bruke den til trening. Her følger noen råd og tips til de tusener som kommer til å tråle landeveiene i vår og sommer.

RETT SITTESTILLING PÅ SYKKEL

Det er viktig å passe på avstanden mellom setet og pedalane. Sett deg rett på setet. Du skal no kunne plassere hælen på den pedalen som er nærmast bakken, og du skal ha ein liten bøy i kneet. Kneet skal kunne bevege seg litt fram og tilbake. Når du stiller inn denne avstanden er det viktig at du sit beint på setet, og unngår vriddningar.

Spissen på setet skal i loddrett linje ligge 5–7 cm bak midtpunktet på krenken (pedalaksen).

Desse er dei viktigaste forholda å passe på.

BRUK AV KLÆR

Til korte turar kan sjølvsagt alle klestypar brukast, men unngå for vide bukser nederst, då dei lett vil gå inn i sykkelkjeda. Bruk gjerne klemmer, eller snøre til å binde dei innåt beina.

Ved lange turar bør ein ha sykkelbukse. Det spesielle ved den er skinnnet i baken. Dette skinnnet må gå rett på huda (ikkje truse eller underbukse!).

Sykkelsko er og fordel å ha på grunn av den stive sålen, med klossar under som passar til pedalane.

MUSKELGRUPPER I BRUK VED SYKLING

Alle musklar i beina vert aktiviserte. På framsida av låret *quadriceps* musklane, og på baksida av låret *hamstrings* musklane.

På leggen har vi tohovede leggmuskel, og innafor dei og litt

lenger ned mot hælen flyndremuskelen. I baken er setemusklane aktive. Viktigast er den store setemusklane, og med litt hjelp av den mellomste.

Nakkemusklane er med og held hovudet oppe. Skuldermusklane stabiliserar kroppen i framoverhellinga.

SYKKELTRENING

Dei fleste treningsøktar på sykkel foregår *aerob*. Dvs. at tempoet ikkje er større enn at vi klarar å ta opp så mykje oksygen som organismen treng for å produsera nok energi til å utføra arbeidet.

Sykkeltrening eignar seg difor godt til kondisjonstrening. Start ikkje med for lange turar. 1–1 ½ time er langt nok i starten.

Gå ikkje for hardt ut — det vil straffe seg med knytting av musklane, og opphoping av mjølkesyre med den fylgje at treninga må avbrytast. Difor: start heller litt roleg, men auk så på til pulsen er *submaksimalt* av maks pulsfrekvens (ca. 75 prosent av den hastighet du kan makta). Etter kvart som treninga går lettare aukar du lengden på treningsøktar.

Du kan også etter kvart leggje treninga til meir krevjande terreng. Du kan gå over til svak helling på bakken for så å auka hellingsvinkelen.

Det går også an å trene *anaerob* på sykkel. Dvs. vi maktar ikkje å ta opp nok oksygen til at kroppen kan produsera nok energi til arbeidet over lengre tid.

I denne treningsforma kjører

vi maksimalt frå byrjinga av, men treninga (periodane) varer berre kort tid. 15–15 trening er fin som anaerob trening. 15 sekundar intensivt arbeid — der nest 15 sekunder kvile. Dette gjer vi i serie på 6–8 gonger. Tek så ein lengre pause med lett aktivitet (viktig at vi held kroppen i aktivitet så den ikkje stivnar). Etter 5–6 minuttar kvile tek vi fatt på ein ny runde med samme antall gonger.

Det same prinsippet gjeld for anaerob som for aerob trening. Ta ikkje for lange treningstider i byrjinga, men auk heller på når du føler at kroppen meistrar den treningspåverknaden den alt har fått.

SKADAR

Grunnen til at vi må starte pent for så å auka, er at vi ved rask overbelastning av musklar, bånd, senar og ledd vil kunne påføre oss skadar.

VEDLIKEHALD

Smør alle mekanisk bevegelege delar av sykkelen + bremsekablar innvendig.

Vask sykkelen med varmt vatn, med litt såpe i. Bruk svamp og børste.

RESARSYKKEL

For dei som har sykkel med resarsykkeldekk, bør dei under lange turar ha med reserve-dekk. Dette pakast sammen i plast og kan bindast under setet.

Resarsykkeldekk har ikkje gummislange inni sjølve dekket og ved punktering etc. vil heile dekket måtte skiftast.

Per Pettersen, nyoppnevnt trener for det norske damelandslaget i fotball, sier til Røde Garde at det er beklagelig at fotballen trenger innpakning for å «selge», men at det har vært sånn i en årrekke. Musikorps spiller før kampen og i pausa og forrige gang Vålerenga annonserte, reklamerte de med en stuntmann. De regner

vel med at kvinnelige danserinner virker tiltrekkende på det alt overveiende mannlige publikumet.

— Ser du ikke denne utnyttinga av jentekroppen i fotball-sammenheng som et salg mot damefotballen?

— Nei, jeg gjør egentlig ikke det, sier Per Pettersen.

Interrail:

Unngå turiststimen, og les om landa på forhånd!

Baksida av turistfasadene: I måneds-skiftet april/mai var opptill 50 000 hotellarbeidere på Costa del Sol ute i streik mot

sultelønninger. Dette er en del av årsaka til det for oss «billige» spanske «ferieparadiset».

Tips for turen

BRUK REISESJEKKER

Turister er ettertrakta vilt for mange tjener rundt i verden. Reisesjekker gir deg muligheten til å få igjen penga, riktignok ikke før du kommer hjem. Veksl i bank, der får du best kurs. Husk på penger til helga.

HUSK PASS

I Norden kan du reise uten pass. Sør for Danmark må du ha det. I Ungarn må du også ha visum. Henvend deg til Ungarns ambassade i Oslo, minst en uke før du reiser.

FORSIKRING

Uansett hvor forsiktig du er kan du lett bli frastjålet både det ene og det andre.

Og du kan bli sjuk. Så selv om en forsikring koster en del ekstra, så vil det ofte lønne seg. Blir du frastjålet noe, må de ha en «kvittering» fra politiet der du er. Det har du krav på, husk det når sur purk i storbyen prøver å dytte deg ut døra.

PASS PÅ VERDISAKENE

De som vil rundstjele deg er blitt utrolig avanserte med åra. En lommebok i baklomma er for dem som å finne den på gata. Det beste er kanskje å ha ting i en pose i en snor rundt magan, under klærne. Ha passet der og, det er verdt store penger i de rette (eller gale) kretser.

I mange europeiske land finnes det sterke nasjonalistiske bevegelser mot undertrykkinga som storkapitalen står for – konsentrert rundt landets store sentre, som Paris og Madrid. Best kjent er kanskje ETA, bevegelsen for et fritt Euskadi (Baskerland). I Spania kjemper man også for å frigjøre Catalonia. Bildet er fra Bre-

tagne, der motstanden mot den franske regjeringa er så sterk at president Giscard d'Estaing ikke turde reise på befaring. Han skulle se på resultatet av oljekatastrofen. I Syd-Frankrike er også motstanden mot sentralregjeringa sterk. F.eks. i Savoie og i Occitania.

I løpet av året vil mellom 15 og 20 000 av oss betale 870 kroner for å dra Europa rundt i 1 måned. Vi vil dra fra sted til sted – på leting etter hva? Mange på jakt etter nærmeste fest, andre ute for å treffe folk, lære andre land å kjenne. Vi i Røde Garde tror ikke vi kan fikse ferien for folk, men vi kan kanskje gi noen gode råd, og hjelpe til å unngå de verste tabbene, de som gjør at man må reise hjem før tida. God tur!

Skal du på Interrail?

Røde Garde har snakka med to jenter som flere somre har reist på Interrail. Hvordan er det å sitte sånn dag etter dag på tog, og gjerne natta med? Er det slitsomt? Og kommer man ikke oftest til overfylte turiststeder, uten å få noe bilde av hvordan folk i de forskjellige landene egentlig lever?

— Har dere noen gode erfaringer å gi videre?

— Merete: Det fine med å reise sånn, er at man treffer jevlig mye forskjellige folk, hvis man vil. Både ungdomsherberger og campingplasser er fint å bo på, lett å komme i prat med andre. Og så er det ganske billig. Ser du folk du vil bli kjent med på toget, så slå deg ned i samme kupe som dem. En gang traff jeg noen trivelige folk på toget, endra planer og ble med dem en uke.

— Siri: Hvis du har på deg politiske merker, kommer du lett i diskusjon med folk. I fjor gikk jeg med Fritt Palestina-merke. Kom opp i mange diskusjoner, både om Palestina og forholda i de landa jeg reiste i. Jeg lærte mye. I London ble jeg invitert hjem til folk som støtta palestineres kamp, og ble der i fire

dager. Men jeg har også hørt om folk som er blitt slått ned av fascister i Venezia pga. progressive merker.

— Går det an å få sett noe mer enn de store turistattraksjonene?

— Siri: Ikke le av dem, de kan lære oss mye. Tenk på forskjellen på de som bodde i slotta og de som bygde dem. Men reis litt vekk fra turiststimen, og du vil få et helt annet inntrykk av landa du er i. Billigere er det også. Det er ikke så lett å komme i kontakt med lokalbefolkninga, men det går, og det er lærerikt. Kanskje vi skulle bli litt lettere å komme i kontakt med når det kommer turister hit?

I Paris hørte jeg om svære brakkebyer, rein slum, rett utafor byen, de såkalte «bidonvilles». Men ingen vil fortelle turister hvor de

er.

— Merete: Jeg prøvde å lese litt om en del av de plassene jeg skulle til før jeg dro. Og da fant jeg ut at Dachau, en konsentrasjonsleir fra krigen, lå like utenfor München. Det er malt og pussa opp, men mye av det helvetet det var henger igjen. Utafor står det forresten ALDRI MER på fire språk.

— Noen tips om hva vi bør unngå?

— Siri: Dra ikke til for mange steder, det blir bare stress og mas. Og du får ikke sett stort annet enn jernbanestasjoner og midten av storbyer.

— Merete: Unngå de vanligste reiserutene. Jeg har tilbrakt natta på toget fra Roma til Nice, og vi måtte skifte på å ligge og sitte i gangen hele natta. Et helvete. Gå foran eller bak i toget, der er det ofte bedre plass. Ellers så går det an å bestille plass, men nedover i Europa så koster det penger. Det går også an å bytte vogn underveis, f.eks. pleier det å være mindre folk på vognene som bare skal fra Oslo til Malmø, enn på de til København. Men bytt tilbake i tide!

Kinesiske jenter som oljearbeidere

En delegasjon fra Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund har nylig besøkt Folkerepublikken Kina.

Delegasjonen reiste rundt på sentrale steder i Folkerepublikken og lærte mye om hvordan sosialismen bygges med entusiasme. De snakket med skoleungdom, studenter og unge arbeidere. Delegasjonen fikk gjennom samtaler med ungdom et godt bilde av hvordan de aktivt støttet kampen mot «firerbanden», og stilte seg i spissen for å bygge Kina til et sterkt og moderne sosialistisk land.

En av disse ungdommene traff Røde Garde på Shengli-oljefeltet. Hun heter Geh Ming Jing. Hun er leder for Shenglis første kvinnelige borelag. Dette borelaget ble dannet 8. mars 1976. Dette ble ikke dannet uten kamp, og Røde Garde ba henne fortelle om dette:

— Vi var en del kvinnelige arbeidere som tok opp med partiet om vi kunne lage et kvinnelig borelag. Vi tenkte at vi skulle gjøre en større innsats for å bygge opp landet. Vi er jo herrer i landet!

260 unge jenter meldte seg, og 89 ble i første omgang valgt ut. Alle var mellom 16 og 26 år.

Til å begynne med ble det spredt forskjellige meninger om laget vårt. Noen menn sa at dersom kvinner kunne drille brønn, så kunne de drille brønn med fingrene! Noen sa vi ikke ville klare å bygge opp dette teamet, vi ville bare gi opp eller begynne å grine.

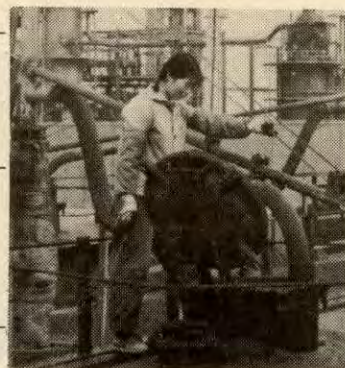
Det er klart at dette influerte på mange av oss. Partiorganisasjonen organiserte oss til å studere. Vi studerte i tre uker: Maos artikler om kvinnes rolle og

om den fortsatte klassekampen under sosialismen. Vi ba veteraner komme og fortelle om deres gode erfaringer, og eldre arbeidere fortelle om det gamle Kina. Vi kunne oppsummere den-

ne diskusjonen, og forsto at tidene i Kina hadde skiftet. Det mannen kan gjøre kan også kvinnen.

På denne måten, fortalte Geh Ming Jing oss, hadde danningen av det kvinnelige

borelaget ikke bare økonomisk betydning, men også politisk betydning. Det var med og brøt ned gamle og reaksjonære fordommer om kvinnens stilling. Det viste at kvinnen skal kjempe skulder ved skulder med mannen i oppbygginga av sosialismen.

— Det er ikke bare politiske studier i ideologi som har vært og er viktigere for oss. Det er også å lære seg teknikken vi må ha for å bore, og vinne over redselen for denne typen arbeid. Vi gikk f.eks. opp og ned i tårnet for å komme over redselen for høyder.

Vi ba henne beskrive en vanlig uke.

Den uken hun jobbet dagskift fra 8—16 brukte hun vanligvis to timer om dagen til å studere. To kvelder i uka til politiske studier og to kvelder til tekniske studier. En kveld gikk med til arbeid i ungdomsforbundet, og en kveld hver uke var det møte i borelaget, der de diskuterte sikkerheten i arbeidet o.l. Lørdag hadde hun satt av til forskjellige aktiviteter sammen med borelaget eller andre.

— Vi må arbeide hardt, for vi ungdommer må stille oss i spissen for utbygginga av Kina til et sterkt og moderne sosialistisk land, avsluttet Geh Ming Jing.

Geh Ming Jing ville hilse all norsk ungdom gjennom Røde Garde fra de unge jentene i det kvinnelige borelaget.

10 kroners-lov

HJÆLP

unge i arbejde.
Så får De hjælp!

«10 kroners-lova», eit tiltak den danske regjeringa har sett i verk for å avhjelpe den store ungdomsarbeidsløysa i Danmark. Det er over 100 000 arbeidslause ungdommar i Danmark i dag.

Ideen i den lova er at private arbeidskøparar skal få 10 kr. for kvar time han gjev ein arbeidslaus ungdom arbeid.

Ungdom i Danmark arbeider allerede for ei ussel løn, 14 kr. timen er vanleg. I slike tilhøve må altså arbeidskøparane ut

med 4 kr. for ein arbeidstime. Slik kan altså arbeidskøparar i Danmark hente seg ein ekstra feit profitt til og med under dekke av å avhjelpe arbeidsløysa.

Lova avhjelper ikkje arbeidsløysa. Tvert om kan den føre til enno fleire arbeidslause. Det er nok mange måtar å kvitte seg med den vanlege arbeidskrafta på, for å erstatte den med den meir profitable statsstøtta arbeidskrafta.

Sovjet på fylla

Fylla griper om seg i stadig større grad i Sovjet, og problemet blir større og større. Ifølge NTBs korrespondent i Moskva er det siste på området fulle budeier som glemmer å mele. Arbeidsdisiplinen er i oppløsning og lufta er tung av vin, er noe av det

sovjetiske aviser skriver om. Melke- og kjøttproduksjonen oppfyller ikke planene.

Men det er ikke bare fyll som er et problem. Arbeidsdisiplinen generelt og altfor stort fravær er problemer Bresjnev har kritisert.

Svina skor seg

Også VG treffer av og til spiker'n på hue. 16. mai har de en oversikt over hva enkelte folk fra Watergate-skandalen har tjent på å fortelle om råttenskapen. Noen eksempler: Richard Nixon: 10 mill. kr. på bok, 3 mill. på TV-serie, John W. Dean III, Nixons juridiske rådgiver: Over 5,5. mill.

kr., Haldeman, tidligere stabssjef i Det hvite hus: Godt over 1 millin, Ehrlichman, innenrikspolitisk sjefsrådgiver: 1 million. Og til slutt — rosinen i pølsa: Frank Willis, vakta som oppdaget Watergate-innbruddet, har ikke fått et rødt øre. Han har gått arbeidsløs i flere år.

Røde Garde i Kina

Rapport fra

MUNTЛИGEKSAMEN

Det er fredag 12. mai.

Vi befinner oss på Valler Gymnas i Bærum. Klokka er 10.05, og det hersker en febrilsk stemning. Elevene står i små og større grupper. Noen røyker, andre leser og alle er tydelig nervøse. Dette er nemlig ingen hvilken som helst dag, det er MUNTЛИG EKSAMEN! Vi haker derfor tak i noen eksamensofre for å få høre hva de egentlig mener om muntlig eksamen.

Vi spør Kjell i 3S, avgangsklassen på samfunnslinja.

— Hva synes du om muntlig eksamen?

— Hele opplegget er helt sinnssvakt. Jeg har sittet oppe til midnatt hver dag for å komme gjennom det viktigste av pensum. For det første er det umulig kort tid å lese på, 48 timer på 3 års pensum. For det andre kan disse få eksamensminuttene aldri gi noe riktig bilde av hva man kan. I tillegg til alt dette kommer jo den grove urettferdigheten at de som kom opp i Norsk har over dobbelt så mye å lese som oss som kom opp i Engelsk.

— Hvordan stiller du deg til en boikott av muntlig eksamen?

— Helt topp!

Vi rusler litt videre, og finner Janne fra samme klasse.

— Hva mener du om muntlig eksamen?

— Helt urettferdig.

— Har du fått lest mye?

— Nei, man er nødt til å ta sjanser ellers blir man helt vrak. Dessuten er det mange som nesten er nødt til å dope seg før eksamen p.g.a. nervepresset. Sjøf fikk jeg f.eks. nerveutslett i ansiktet og stressklump på halsen før eksamen i sosialfag.

— Hvordan stiller du deg til en boikott av muntlig eksamen?

— Nå er det kanskje litt seint (latter), men det burde gjøres neste år.

Til slutt spør vi Helene, også fra 3S, om hva hun

mener om denne formen for eksamen.

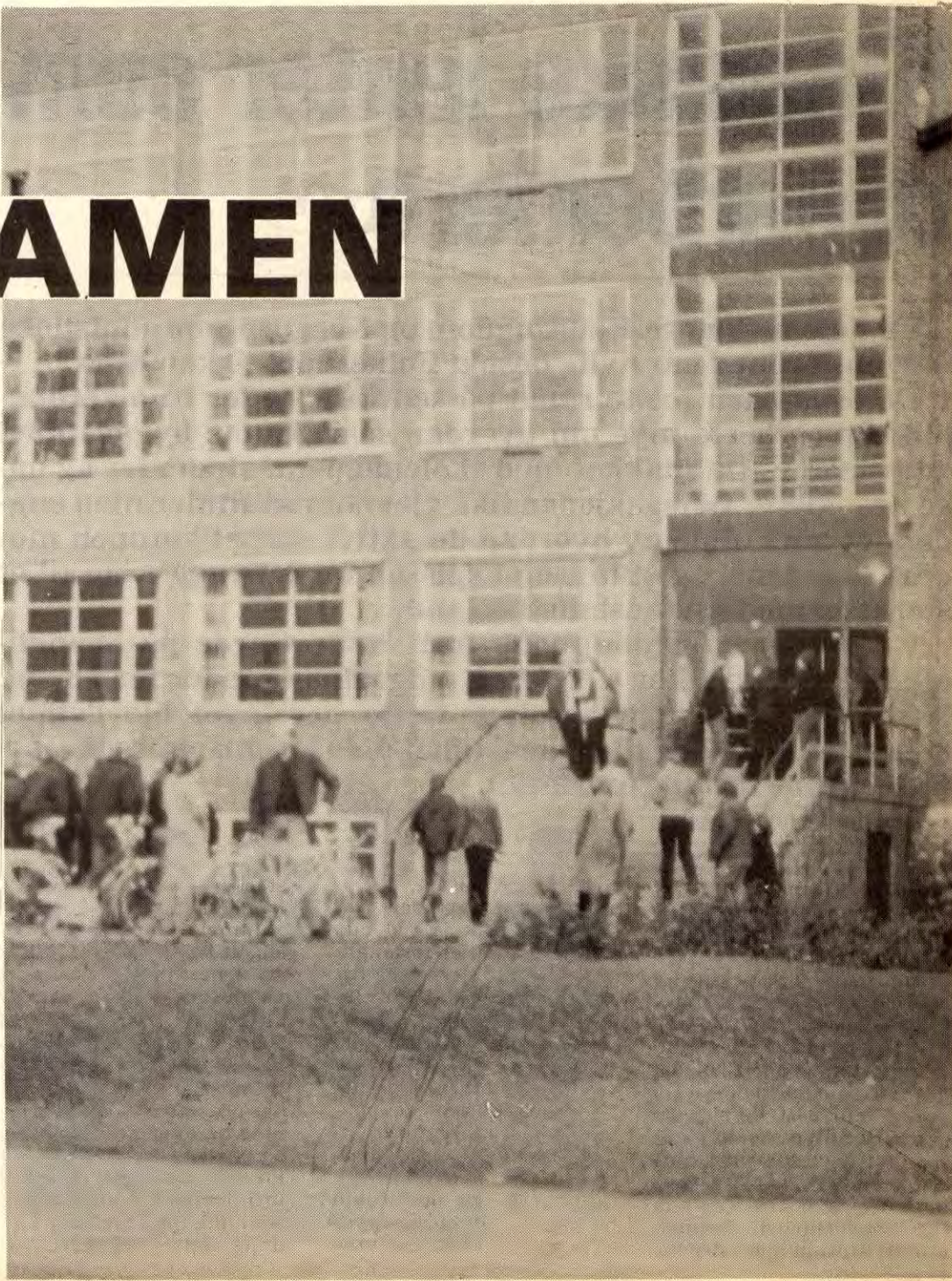
— Forferdelig. Verst var det når halve klassen, som ikke kom opp i det hele tatt, bare kunne styrte til byen i vårværet, mens vi andre hadde 48 timers råpugg foran oss.

— Har du fått lest noe?

— Ja, men jeg kom opp i Norsk, så jeg hadde ikke noen sjanse til å komme igjennom alt. Jeg unner ingen de siste 48 timene jeg har hatt.

— Hva med å boikotte hele muntlig eksamen?

— Jeg synes spesielt muntlig eksamen viser hvor sinnsykt dette karaktersystemet er. De fleste elevene er jo også imot dette tullet, men ikke alle tør å stå ut en boikott nå. Men til neste år bør det være mulig å samle mange til boikott. For å få gjennomført det, må diskusjonen startes allerede tidlig i høst, og det må legges konkrete planer tidlig.

Forsøksgym i Bærum:

VEKK MED RASISTVARER

rode garde
korrespondent

Vi på Forsøksgymnaset i Bærum (FGB) har sett oss leie på at butikken der vi handler, Oluf Lorentzen på Hosle, selger sør-afrikanske varer. Dette vil vi gjøre noe med. I høst vedtok allmøtet enstemmig å sende et brev til Lorentzen hvor vi anmodet om at disse varene skulle bort fra hyllene. Vi fikk ikke noe svar. Seinere vedtok vi å ha en aksjon. På aksjonsdagen 12. april samlet vi underskrifter i nabolaget og delte ut løpesedler. Samtidig gikk 6–7 stk. inn i Lorentzenbutikken og klistra merker med oppfordring om boikott av sør-afrika-varer på rasistvarene.

RINGTE ETTER POLITI

Og reaksjonen kom i dobbelt forstand. En støtt kunde fikk tilkalt butikkpersonalet, som ringte til politiet. Et par timer etter kom politiet opp på skolen for å få tak i «rampen». De oppførte seg provoserende og fikk ved press navnene på noen av dem som hadde vært i butikken. Resultatet ble en politianmeldelse for «skadeverk» med erstatningskrav på 800 kroner.

520 UNDERSKRIFTER

Etter at politiet hadde dratt, hadde vi allmøte hvor vi fant ut at vi skulle opptrappe aksjonen. Vi valgte en aksjonsledelse,

og vi lagde nye løpesedler som gikk både på politianmeldelsen og hvorfor vi mente det var viktig å boikotte sør-afrikanske varer. Vi kontakta diverse aviser for å fortelle om hva som hadde skjedd. Men det viste seg å være vanskeligere enn vi trudde å få spalteplass for aksjonen sett fra vår side. Asker og Bærum Budstikke kom ikke uventa med et rabiat angrep på oss. Først seinere fikk vi inn et sensurert innlegg. Som oppfølging av aksjonen arrangerte vi en vellykka demonstrasjon utenfor butikken. Dagen etter ble de ca. 520 innsamlede underskriftene sendt til Lorentzen. I tillegg til alle underskriftene har vi også fått støtte fra flere organisasjoner.

rentzen. I tillegg til alle underskriftene har vi også fått støtte fra flere organisasjoner.

MER STØTTE TRENGS!

Men mer støtte trengs! Det siste som har skjedd er at skolen er blitt pålagt fra fylkesskolestyret å komme med en redegjørelse om det som har skjedd innen 1. juni. Vi regner med at fylkesskolestyret, som alltid har sett på FGB som en torn i øyet, kan komme til å bruke bl.a. allmøtevedtaket som bestemte aksjonen

til å undergrave skolens nåværende elevdemokrati. En ting som vi tror ble stående svært klart for de fleste er at det ikke (slik som f.eks. A & B budstikke prøver å framstille det) er anti-apartheid-demonstranter, men tvert imot de rasistiske profitørene i Sør-Afrika og til dels butikkeiere som Lorentzen, som er de virkelige kriminelle. Til slutt vil vi oppfordre andre til å gjenta slike vellykka aksjoner!

Elevkorrespondenter

Elevenes krav til reglement infridd

rode garde
korrespondent

I høst la rektor ved Sogn yrkesskole fram et forslag til reglement på 9 sider med en masse elevfiendtlige bestemmelser. Men de 2 000 elevene på Sogn ble forbanna og reiste kravene sine. Både elevrådet og allmannamøtet vedtok med overveldende flertall en rekke krav til reglementet, og forlangte resultater raskt. Dette førte til at elevene skulle få være med på å utforme et nytt reglement. Og resultatet ble et reglement som innfridde elevenes krav på nesten alle punkter:

— Ikke lenger forbud mot å forlate skolen i friminnuttene.

— Elevene kan sjøl styre sin egen organisering, lage reglene for sine organer sjøl.

— Ingen sensur av veggavisa — alle innlegg skal opp bare de følger vanlig presseskikk.

— Ikke lenger noen regler som behandler yrkesskole-

elevene som drittunger: «snøballkasting forbudt», «forbudt å sitte eller ligge i trapper/korridorer».

— Det skal ikke være elevvakter med armbind.

— Ekstraordinær ordens-tjeneste (parade/gjensitting) er fjerna.

— Det skal ikke føres notat over alle refsinger.

I tillegg stilte vi krav om sjølmelding. Dette ble delvis innfridd. Hvis elevens foreldre godtar sjølmelding ved skolestart, får han/hun det.

Det nøyter å reise kampen for elevenes interesser. Da elevene på Sogn trua med aksjoner mot rektors forslag til reglement, tok skoleutvalget elevenes krav til følge.

Det var YLI som først reiste saka om skolerreglementet. Elevene trenger en landsomfattende organisasjon i ryggen. Derfor trenger vi YLI!

Elevkorrespondent

POLITIVOLD UTLØSTE TORGSLAGET I TRONDHEIM

Røde Garde i Trondheim

Torget i Trondheim natt til 17. mai: 200–300 ungdommer aktivt med i kampen. 27 arrestert, 15 skadet og trusler om

at 15 får inndratt sertifikatet fordi de nekta å flytte bilene sine. 7 politibiler ble ødelagt.

Natt til 17. mai holdt 300 ungdommer politiet vekk fra torget i fire timer! Den spontane aksjonen var et resultat av politiets aggressive oppførsel.

Som vanlig natt til 17. mai var det mye festing og stor stemning på torget. Politiet kom for å jage en gjeng som satt og drakk der. Etter litt diskusjon dro politiet to av ungdommene ut og banket dem opp foran resten av gjengen. De andre ble forbannet og forlangte å få slutt på pøbel-

strekene fra politiet.

Samtidig singlet det visst ei rute i 2. etasje i et hus nær ved. Politiet forlangte at alle skulle fjerne seg fra torget, og dermed var slaget i gang.

Ved hjelp av ølflasker, steiner og andre egnede kastegjenstander greide ungdommen å holde politiet borte fra torget i fire timer. De bygde også barrikader.

Politiet på sin side brukte trekøller, vanlig tåregass og CS-gass som er mye

sterkere. De slo vilt med langkøllene, og ei 15 år gammel jente fikk et slag slik at leppa sprakk. Ei annen jente måtte på legevakta med brukket arm. I alt 15 havna på legevakta. Gassgranatene ble skutt vilt inn i folkemengden.

Under aksjonen ble det også rasert en sportsforretning og knust en del ruter og ødelagt for over 100 000 kroner. Det var et fåtall kriminelle ungdommer som fikk med seg en del på dette. Det er hærverk og ty-

veri som vi tar avstand fra. Flesteparten av folket på torget tar avstand fra dette, og noen prøvde å stoppe det. Det ble ropt: «Gi faen i knusinga! Rett skytset mot purken!»

Avisene har utnyttet hærverket og kjørt det voldsomt opp, og på den måten greid å dekke over politivolden og at hovedslaget var rettet mot politiet. Det var politiet som med sin arrogante opptreden provserte fram braket.

Trondheim må få uteseksjon

Dette kravet ble stilt under Vollan-aksjonen i 1972. Da lovte kommunen at vi skulle få en uteseksjon i april 1972. Nå 6 år etter venten vi fremdeles på den.

Vi spurte Ida, klubbleder på Sentrum om dette.

Ida: Det finnes ikke uteseksjon i Trondheim. Her har vi mye utvisning av folk som har drukket på klubben. Utvisnings-

tida er 14 dager. Det har medlemmene vedtatt på allmannamøte.

Men hva sender vi de utviste til? Jo, gata. Hvor de ikke har noe å ta seg til, og da blir det mye bråk rundt klubben.

Vi løser jo ingen problemer ved å sende dem på gata. De trenger folk å prate med. Det er ille at det ikke finnes feltarbeidere som går ute i Trondheim sentrum.

Politimestern roper på mere vold

I et intervju med Adresseavisen 18. mai sier politimester Harrkjerr: «Disse (de hardeste midlene politiet har) er i slike tilfeller langkøller og tåregass, selv om man i kampens hete nok kunne ønsket seg ennå hardere skyts». Mener du da pistoler og maskingevær, Harrkjerr?

Han sier videre: «Man

kan kanskje i slike tilfeller ønske seg at vi her til lands har et «Old Bailey» hvor vi med ren standrett kan putte inn slike elementer i 2–3 år». Det politimesteren ønsker er å gjøre ungdommen til fritt vilt uten noen som helst rettssikkerhet, slik at uskyldige folk bare kan puttes rett inn uten lov og dom.

Hvordan er det å være på fritidsklubb? Hvorfor slåss stadig flere ungdommer for fritidsklubb der de bor? Er en kommunal fritidsklubb noe mer enn et sted hvor du kan spille bordtennis og hvor voksne ledere bestemmer alt? Røde Garde har besøkt Sentrum fritidsklubb i Trondheim og snakket med noen av medlemmene.

Klubben har ca 200 medlemmer, og det er gjennomsnittlig 50 folk her hver kveld. Her er ulike aktiviteter, blant annet har de oppussingsgruppe, formingsgruppe, diskotekgruppe og kjøkkengruppe. Det er også planer om å starte teatergruppe.

Sentrum er åpen 26 uker i året, altså bare halve året. Men i 1975 gikk 100 ungdommer fra Sentrum i Faglig 1. maifronts tog med krav om at klubben måtte være åpen om sommer'n. Siden det har Sentrum vært åpen om sommer'n, som den eneste klubben i byen med sommeråpning.

Også i år gikk mange folk fra Sentrum i Faglig 1. maifront.

Nylig har noen leger holdt kurs i seksualopplysning og prevensjon på klubben. Initiativet til dette ble tatt etter en undersøkelse blant medlemmene som viste at det var stort behov for det. Det er første gang noe slikt er blitt holdt på en klubb i byen, og blant politikerne i kommunen var det stor skepsis mot det.

Stig, Turid, Stig Morten, Eskil og Geir i kjøkkengruppa haddet dette å si:

Stig: Kurset var bra. Selv har jeg aldri sett en spiral før. Jeg lærte mye og

tror det fungerte bra for alle.

Turid: Jeg synes det var bra, men litt langvarig.

Stig: Det har aldri vært noe sånt før, bortsett fra ei som intervjuet oss før kurset starta.

— Hvordan er miljøet på klubben?

Stig: Jeg liker meg godt, men en del ganger kan det være litt kjedelig her.

Stig Morten: Jeg synes reglene er for strenge. Vi blir utvist for 14 dager for alkohol-, stoffmisbruk og hærverk. Mobbing ser vi jævlig alvorlig på.

En annen: Jeg mener det er nødvendig med de strenge reglene.

Turid: Jeg synes miljøet er OK.

— Merker dere noe til de lave bevilgningene til kommunen?

Stig: Kommunen gjør ingenting. Det vi har gjort er å gå i 1. mai-tog.

Geir: Skulle gjerne visst hva mer vi kunne gjort ...

— Gikk dere alle i Faglig 1. maifront?

Eskil: Nei, ikke jeg. Jeg ville ikke bli stemplet som kommunist.

Turid: Jeg var på tur.

Stig: Men resten av oss gikk.

— Har dere hørt om Buran-aksjonen og okkupa-

sjonen på Buran for jul?

Geir: Jeg var med på okkupasjonen og ble dratt ned av purken. Jeg synes purken var jævlig hard. Ble tatt i håret på hver side og slengt ned trappa. Jeg fikk meg og et spark i kors-

ryggen. Jeg synes okkupasjonen var riktig. Men politien kom seg inn så altfor fort. Det var et lite effektivt forsvar.

— Hvordan er demokratiet her på klubben?

Turid: Jeg synes det er

bare tull med allmannamøtene. Det er bare lederne som prater, og noen av oss, men det er alltid de samme.

— Er det andre ting dere vil nevne?

Geir: Vi kunne tenke oss

et biljardbord.

Stig: Og så må dere framheve kjøkkengruppa, som er veldig flink til å lage mat!

(Vi fikk smake skuffkaka som de holdt på å bake da vi var her. Den var god!)

Sentrum fritidsklubb

Røde Garde, Postboks 4702, Sofienberg, Oslo 5.

Sogn Yrkesskole i Oslo:

Lærere tyster til næringslivet

Det er forbudt for en lærer å gi arbeidsgivere opplysninger om elevene. Dersom eleven ikke sjøl har samtykket til noe mer, er det eneste læreren kan gjøre å bekrefte de faktiske opplysningene som står på vitnemålet.

Røde Garde ønska å undersøke om lærerne overholder denne regelen, eller om de plaprer til næringslivet om elevene sine, på tvers av taushetsplikten. Kan vi risikere ikke å få en jobb fordi læreren vår sladrer om at vi har skulka matte-timer?

Vi ringte til noen lærere ved landets største yrkesskole, Sogn Videregående. Vi hadde funnet fram til noen elever, og utga oss for å ringe fra personalkontoret ved noen bedrifter. Navnene har vi her byttet ut.

LÆRER I GRAFISK

— Dette er Hansen i Smiths boktrykkeri. Det gjelder en elev Per Nymo-en som har søkt som typograflærling hos oss. Vi ville gjerne høre litt om han. Er dette en vi kan stole på?

— Vel, Per har jo vært mye borte, spesielt i høst. Han har en del problemer med å komme seg opp om morgenen, så jeg vil nok si han må passes på.

— Er dette fortsatt et problem?

— Etter at jeg hadde en prat med Pers foreldre har det bedret seg, så vi får si han er stigende. Men han er fremdeles slapp og må holdes i øra!

Etter dette satte læreren i gang med en tirade om hvor viktig det var for næringslivet at arbeiderne kom tidsnok. Til slutt måtte vi avbryte og si takk for samtalen.

NORSKLÆRER

— Goddag, dette er fru Solberg fra personalkontoret på Knas Kjeksfabrikk. Vi har fått en søknad fra en av deres elever på en stilling ved vårt laboratorium. Nå har vi fått se karakterboken hennes, men vi må jo vite litt mer om hva slags jente dette er, om hun er pålitelig, ordentlig osv.

— Hvilken elev gjelder dette da?

— Eva Svendsen.

— Ja, nå har jeg bare Eva et par timer i uken. De burde heller snakke med den læreren som har klassen i kjemi. Jeg kjenner henne ikke så godt. Men hun er en svært aktiv elev. Hun er medlem av elevrådet og er aktiv i miljøet på skolen.

— Er hun til å stole på, tror De?

— Ja, så langt jeg kjenner henne virker hun pålitelig og stø.

— De sa hun var svært aktiv, betyr det at hun er aktiv i noen politisk sammenheng?

— Det kjenner ikke jeg til. Men som sagt, jeg har klassen bare et par timer i uken. De burde heller snakke med lærer N.N. som har

klassen i kjemi. Men han er nok gått for dagen. Prøv i morgen formiddag.

— Ja, vi skal gjøre det. Takk for hjelpen så langt.

MEKANIKERLÆRER

Nummer 3 på lista vår var en elev på en av de 3-årige linjene dvs. at du er ferdig fagarbeider rett fra skolen.

— Goddag dette er Herr Fatter fra A/S Mutter & Skrue, det gjelder en av Deres elever, «Bredo Smalesen», som har søkt stilling hos oss. Hvordan er denne eleven, er han pålitelig?

— Ja, det som plager oss med hensyn til han, det er at han har vært mye borte fra skolen.

— Er han politisk aktiv?

— Eh, ja vel ikke noe ... jeg vil ikke si noe om det. Det vil jeg faktisk ikke gjøre. Ikke noe sjenerende her ved skolen i alle fall.

— Nei vel.

— Det har lett for å vise seg, men for hans vedkommende så får han ha sin mening han som vi alle har. Jeg har ikke noe å utsette på det. Selv om vi kanskje skjønner at han holder til litt på venstresiden. Det hindrer han i hvert fall ikke noe her. Vi har hatt folk som har vært langt, langt, langt mere på den siden.

— Ja, vi kjenner til det.

— Vi kjenner problemet der.

— Hvis De var i mitt sted, ville de ha ansatt «Smalesen»?

— Ja, jeg tror ikke jeg ville ha, han er ikke noe vanskelig å ha med å gjøre, veldig ålræit gutt å ha med å gjøre. Så det er ikke noe farlig med det. Nei, jeg ville vel kanskje tatt han inn på prøve. Han er jo sånn midt på treet blant de gutta som er her. Jeg tror sikkert han hadde greid prøva hvis han hadde fått lov til å. Det sier han sjøl også forresten.

— Takk da tror jeg at vi har fått et bedre bilde av han, så takk skal De ha. Mor'n igjen.

§ 34. Taushetsplikt. Enhver som behandler saker etter denne lov, er forpliktet til å hindre at andre får kunnskap om det han under utføring av tjenesten får kjennskap til om noen privatperson og vedkommendes forhold til skolen. Opplysningene kan likevel brukes når den som har krav på taushet samtykker, eller opplysningene gis i slik form at bare den som kjenner saken fra før, kan forstå hvem opplysningene gjelder. Det samme gjelder når ingen berettiget interesse tilsier at opplysninger holdes hemmelig, blant annet skal det legges vekt på om forholdet er alminnelig kjent eller opplysningene alminnelig tilgjengelig andre steder.

I Lov om videregående opplæring står det at lærer'n er «forpliktet til å hindre at andre får kjennskap om det han under tjenesten får kjennskap til om noen privatperson og vedkommendes forhold til skolen». Juss-Buss opplyser i forrige nummer av YLI-avisa at slike opplysninger om privatpersonen og forholdet til skolen er f.eks. opplysninger om fravær, oppførsel i timene, eller det kan være politisk oppfatning.

En lærer som på spørsmål fra en arbeidsgiver gir opplysninger om en elevs oppførsel, orden eller fravær, bryter altså den taushetsplikt han er pålagt ifølge loven. Dette er straffbart.

Får jeg jobb? Eller vil lærer'n sladre til firmaet om at jeg skulka mattetimen?

«Slipper vi løs opplysninger, kan det føre til yrkesforbud»

Røde Garde slo av en prat med Paal Øiestad som er lærer for en sterkstrømsklasse på Sogn.

— Er det ofte arbeidsgiverne ringer for å sjekke hvordan elevene er?

— Jeg har aldri opplevd at arbeidsgiverne ringer etter at eleven har søkt. Men av og til ringer installatørene og sier de trenger læringer, og spør om det er noen vi kan anbefale. Det kan vi sjølsagt ikke. Da sier vi ifra til klassen om at det er læringsplasser der og der,

så får de som vil søke.

— Hvis en arbeidsgiver hadde ringt og spurt etter opplysninger om en elev, hva ville du gjort da?

— Nei, jeg ville bare henvist til karakterboka, og sagt at utover det kan jeg ikke svare.

— Jeg kjenner til lærere som synes det er vanskelig å si nei til sånne henvendelser, fordi læreren sjøl blir stempla som litt suspekt. Er det sånn?

— Vanligvis går det bra å si nei. Det har i alle fall ikke vært noe problem for

meg.

— Er det en gjengs oppfatning blant lærerne å holde på taushetsplikten.

— Det er i alle fall stor samstemmighet på elektro. Vi har diskutert dette en del, og litt enige om ikke å gi opplysninger om elevene til arbeidsgiverne.

— Synes du det er ålreit med loven for elevene?

— Ja, elevene har krav på beskyttelse, og loven innebærer at hvem som helst ikke kan hente inn opplysninger. Jeg synes

loven er ålreit også for oss lærere. Det gjør det enklere for oss, ikke til et spørsmål om den enkeltes moral og politiske oppfatning.

— Yrkesforbud er aktuelt for tida.

— Det er ikke tvil, slipper vi løs opplysninger, kan dette føre til yrkesforbud. Men jeg tror det er mindre aktuelt fordi det er såpass få som er politiske aktive på dette alderstrinnet som yrkes-skolen er.